

Treball de Fi de Grau

Títol

Reportatge d'una presó (no) anunciada:
La polèmica construcció del Centre
Penitenciari Lledoners, legalitzat 15 anys
més tard de la seva inauguració

Autoria

Júlia Muñoz Vílchez

Professorat tutor

José Vicente Rabadan Perea

Grau

Comunicació Audiovisual	
Periodisme	X
Publicitat i Relacions Públiques	
Comunicació Interactiva	
Comunicació de les Organitzacions	

Tipus de TFG

Projecte	X
Recerca	

Data

Del 3 al 7 de juny de 2024	X
26 de juliol de 2024	

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:	Reportatge d'una presó (no) anunciada: La polèmica construcció del Centre Penitenciari Lledoners, legalitzat 15 anys més tard de la seva inauguració			
Castellà:	Reportaje de una prisión (no) anunciada: La polémica construcción del Centro Penitenciario Lledoners, legalizado 15 años más tarde de su inauguración			
Anglès:	Report of a prison (not) announced: The controversial construction of the Lledoners Penitentiary Center, legalized 15 years after its inauguration			
Autoria:	Júlia Muñoz Vílchez			
Professorat tutor:	José Vicente Rabadan Perea			
Curs:	2023/24	Grau:	Comunicació Audiovisual	
			Periodisme	X
			Publicitat i Relacions Públiques	
			Comunicació Interactiva	
			Comunicació de les Organitzacions	

Paraules clau (mínim 3)

Català:	Centre Penitenciari Lledoners, Model, polèmica, especulació, urbanisme, antipresó, reportatge.
Castellà:	Centro Penitenciario Lledoners, Model, polémica, especulación, urbanismo, antiprisión, reportaje.
Anglès:	Lledoners Penitentiary Center, Model, polemics, speculation, urbanism, anti-prison, report.

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:	La construcció del Centre Penitenciari Lledoners ha estat una de les polèmiques més importants viscudes al municipi de Sant Joan de Vilatorrada (Bages). L'escassa transcendència mediàtica ha inspirat la realització d'un reportatge que posa de manifest una complexa trama que inclou un possible cas d'especulació urbanística i tràfic d'influències, un alcalde que respon a la pràctica radical del personalisme polític i una mobilització social que expressa la seva clara oposició a la presó per les irregularitats i la manca de transparència de les administracions local i autonòmica.
Castellà:	La construcción del Centro Penitenciario Lledoners ha sido una de las polémicas más importantes vividas en el municipio de Sant Joan de Vilatorrada (Bages). La escasa trascendencia mediática ha inspirado la realización de un reportaje que pone de manifiesto una compleja trama que incluye un posible caso de especulación urbanística y tráfico de influencias, un alcalde que responde a la práctica radical del personalismo político y una movilización social que expresa su clara oposición a la prisión por las irregularidades y la carencia de transparencia de las administraciones local y autonómica.
Anglès:	The construction of the Lledoners Penitentiary Center has been one of the most important polemics lived in the municipality of Sant Joan de Vilatorrada (Bages). The lack of media significance has inspired the realization of a report that highlights a complex plot that includes a possible case of urban speculation and traffic of influences, a mayor who responds to the radical practice of political personalism and a social mobilization that expresses its clear opposition to the prison for irregularities and the lack of transparency of administrations local and regional.

reportatge

D'UNA PRESÓ (no) ANUNCIADA

La polèmica *construcció*
del Centre Penitenciari Lledoners
legalitzat **15** anys més tard de la seva inauguració

!!!

TFG

Treball de Fi de Grau

2023

CUFS

2024

Als meus pares.

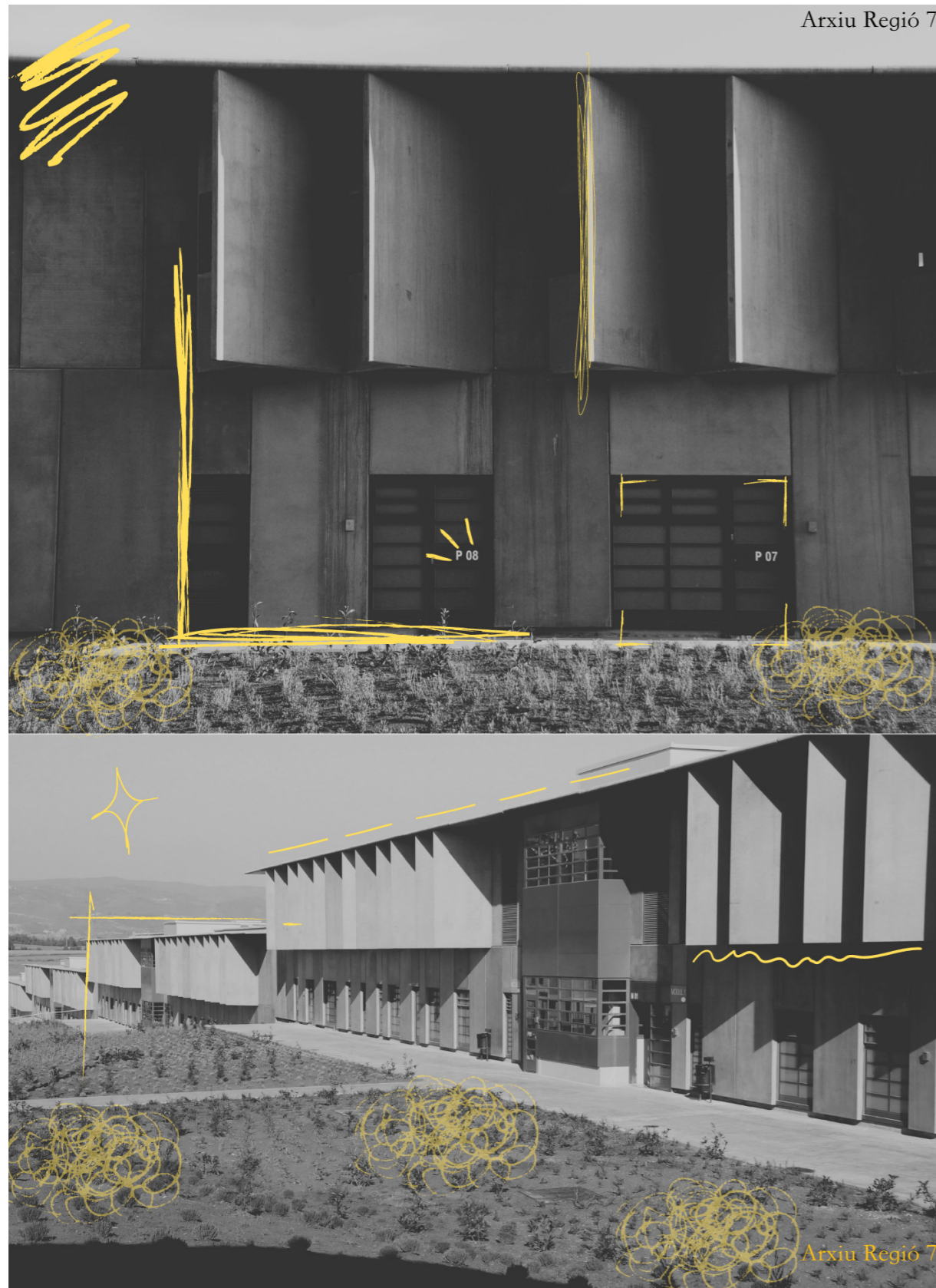

L'autora del treball en una de les manifestacions organitzada per la plataforma El Bages diu No a la Presó

La construcció del Centre Penitenciari Lledoners ha estat una de les polèmiques més importants viscudes al municipi de Sant Joan de Vilatorrada (Bages). L'escassa transcendència mediàtica ha inspirat la realització d'un reportatge que posa de manifest una complexa trama que inclou un possible cas d'especulació urbanística i tràfic d'influències, un alcalde que respon a la pràctica radical del personalisme polític i una mobilització social que expressa la seva clara oposició a la presó per les irregularitats i la manca de transparència de les administracions local i autonòmica.

Paraules clau: Centre Penitenciari Lledoners, Model, polèmica, especulació, urbanisme, antipresó, reportatge.

Sumari

**LA
MOD EL**pàg 1-3

**NE
GA
TI
VA**pàg 4

LLEDONERSpàg 5

LES TORRESpàg 5

5.26Mpàg 6

**EL NOU
INDRET**pàg 7-8

**CONCURS
PÚBLIC**pàg 9

TSJCpàg 10

**LE
GA
LIT
Z A
CIÓ**pàg 11-12

111.025.429,90M D'EUROSpàg 13-14

EZEQUIEL MARTÍNEZpàg 15-16

Sumari

PELOTAZO PELOTAZO PELOTAZO

.....pàg 17-18

L'AJUNTAMENT

.....pàg 19-22

EL BAGES DIU

NO A LA PRESÓ

.....pàg 23-34

ME AN DRE

.....pàg 35

.....pàg 36-37

PECES QUE NO ACABEN D'ENCAIXAR

.....pàg 38

1970 2024

.....pàg 39-40

BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

.....pàg 41-47

ANNEXOS

.....pàg 48-86

En iniciar aquest projecte, la legalització urbanística del Centre Penitenciari Lledoners encara no s'havia fet efectiva, tot i estar en funcionament durant quinze anys. Durant el transcurs de la recopilació d'informació, va sorgir la notícia que, finalment, el Centre Penitenciari Lledoners havia estat legalitzat. La successió de fets que envolta la construcció del centre penitenciari ha estat polèmica. Aquests equipaments imprescindibles per a la nostra societat, sovint generen rebuig en els territoris que els acullen. La poca transparència de les administracions i institucions ha contribuït a aquesta polèmica, provocant que una part de la població del Bages es manifestés, creant un dels moviments socials més importants i transcendents de la comarca.

A principis dels anys setanta, ja s'intuïa entre els habitants de Barcelona la necessitat de traslladar el centre penitenciari de la Model fora de la ciutat. En aquell moment, Barcelona experimentava una incessant expansió dels seus límits urbans, i la sobrepoblació emergia com una qüestió crucial que exigia una solució immediata. Les presons no eren alienes a aquesta tendència; els centres penitenciaris en actiu no podien fer front a la creixent quantitat de reclusos. Els interns es trobaven en condicions de vida gens òptimes, especialment en termes d'higiene i salubritat. El llavors procurador a Corts Joan Antoni Samaranch va ser el primer a denunciar públicament aquesta situació. Malgrat això, les propostes de solució havien de ser elevades al Govern espanyol, que va rebutjar-les argumentant dificultats econòmiques insuperables.

Amb el retorn de la democràcia a Espanya, les promeses referents al tancament del centre penitenciari de la Model es van accentuar. Així, l'any 1976, el Govern d'Adolfo Suárez va formular una primera proposta en aquest sentit, però sense èxit. El Pla General Metropolità de l'any en qüestió ja preveia la possibilitat de desocupar l'espai que en aquell moment ocupava la Model, amb la finalitat de destinar-lo a l'ús com a parc urbà o a infraestructures destinades a fins de baixa intensitat. Mentre encara no s'havia arribat a una resolució definitiva sobre el tancament de la presó barcelonina ni sobre la construcció de nous centres penitenciaris que fessin front a la seva desbordada capacitat, l'increment de la conflictivitat i la sobreocupació van continuar sent qüestions recurrents en els centres penitenciaris de tot l'Estat espanyol; de fet, el 19 de juliol de 1977 es va produir, a Madrid, un motí planificat per la Coordinadora de Presos Espanyols en Lluita (COPEL) a la presó de Carabanchel. El moviment es va establir l'any anterior als fets com una reacció a les condicions precàries que patien els reclusos a les presons espanyoles. En l'obra "Vigilar i castigar", el filòsof francès Michel Foucault critica els sistemes penitenciaris i el control social. Aquest llibre proporciona una base teòrica per comprendre i sustentar les demandes i denúncies del moviment COPEL.

L'any 1984, en ple auge de les drogues i la delinqüència a Espanya, el llavors conseller de Justícia, Agustí Bassols, va anunciar la data prevista per al tancament de la presó de la Model: l'any 1987. Malgrat aquest anunci, dos anys més tard sense cap resposta ni tancament, qui en

aquell moment fou director general de Centres Penitenciaris, Xavier Hernández, va declarar que el tancament no es duria a terme fins a l'any 1991. En una línia d'actuació similar, dos anys després, el Departament de Justícia va establir una nova data límit per al tancament de la Model: l'any 1998. Més tard, la consellera de Justícia, Núria de Gispert, argumentant dificultats financeres, va reconèixer que no seria possible complir amb la data establerta per al tancament.

Enmig d'aquesta seqüència d'intents fallits de tancar la presó de la Model, el plenari del Parlament de Catalunya va aprovar, el 20 d'abril de 1995, una moció referent a la necessitat de desenvolupar nous equipaments penitenciaris. L'objectiu era iniciar el procés de creació de nous centres penitenciaris allunyats de la ciutat de Barcelona per possibilitar el tancament de la Model. En aquest sentit el 6 d'octubre de 1995 el plenari de l'Ajuntament de Barcelona va proposar la creació d'una comissió de treball destinada a analitzar la possibilitat de traslladar les instal·lacions penitenciàries fora de la ciutat.

Entrant en el nou segle, es mantenia la resistència al tancament de la Model. El 2000 es va elaborar el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic, en el qual la Model va ser catalogada amb un nivell de protecció "C", és a dir, un Bé d'Interès Urbanístic sota la competència absoluta de l'Ajuntament. Després de diverses modificacions del Pla General Metropolità, es va expressar, l'any 2001, una clara voluntat d'eliminar les presons de Barcelona. A partir d'aquell any, es viuen diversos intents fallits de tancar la Model. El primer, per part del conseller en Cap de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, i l'alcalde Joan Clos, que van expressar la intenció de tancar la presó entre els anys 2006 i 2010. El segon, per part de la llavors consellera de Justícia, Montserrat Tura, que es va comprometre a tancar la presó a tot tardar el 2013. I el tercer, l'any 2013, quan Germà Gordó ja havia rellevat en el càrrec a Montserrat Tura. Gordó assegurava que la Model tancaria dos anys més tard.

L'objectiu inicial de la Model, com indica el seu nom, era el d'establir un centre penitenciari amb un sistema que es considerés digne de ser replicat. No obstant això, després de més de cent anys d'existència, dels quals quaranta van estar marcats per intents de tancament, la seva finalitat havia quedat obsoleta. El 8 de juny de 2017, el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya va procedir al tancament de la presó Model de Barcelona.

Del desig d'alliberar Barcelona de presons emergeix l'altra cara de la moneda: la necessitat de construir noves instal·lacions en zones amb més espai, és a dir, fora de la ciutat. Les presons per als ja sentenciats haurien de construir-se en el camp, com propugna Alfred Harral Hopkins, qui sosté, no obstant això, que hauran de situar-se a una distància no major de 8 a 12 quilòmetres d'una ciutat que aculli algun progrés industrial, tret que es tracti d'un presidi de tipus netament agrícola. Fins i tot en aquest cas, es proposa que la presó no ha d'estar aïllada, sinó relativament pròxima a una població. (Smythe, J. A., 1970, p. 70). Hopkins fou un arquitecte estatunidenc conegut, en l'àmbit penitenciari, per la seva obra "Presons i edificis penitenciaris". En aquest llibre, Hopkins promou una planificació racional de les presons dins d'un programa progressista i humanitari que es basa en la classificació dels presos i la seva separació en petites unitats.

En aquest context, en què la saturació de les presons és insostenible, la ubicació dels centres penitenciaris lluny de la capital es perfila com una opció que cal considerar amb deteniment. L'emplaçament seleccionat per al centre penitenciari de Rennes-Vezin (França) proporciona una visió del model de presó i de com ha evolucionat. Situat en plena zona industrial, aquest centre penitenciari exemplifica com les presons poden convertir-se en una activitat comercial més. Els llocs escollits per a les noves construccions penitencières, així com les seves característiques, s'expliquen per la tendència a crear presons de grans dimensions, seguint el model d'instal·lacions massives.

Reinserció

La ciutat per als interns es mostra com a un indret ple d'oportunitats de millora. Si la finalitat de les presons és que els reclusos siguin reintegrats en la societat, els recintes penitenciaris haurien d'estar dins de la col·lectivitat.

Per motius estructurals i de reinserció, la infraestructura de les presons demana una proximitat a zones equipades amb tota mena de serveis públics. Les immediateses de

municipis veïns de les capitals de comarca es presenten com ubicació clau per a aquestes instal·lacions. El diplomant en treball social i graduat en sociologia, Alberto Caballero -que també és treballador de Lledoners- se sustenta en l'apartat 2 de l'Article 25 de la Constitució espanyola, en el qual s'especifica que el sistema penitenciari hauria de treballar per a ajudar els individus a reinserir-se en la societat, per explicar: "És raonable orientar una política de reinserció cap a la proximitat dels nuclis urbans. Aquest enfocament és consistent amb les pràctiques adoptades per països com Noruega. Lledoners ha estat construïda amb una visió centrada en la reinserció. Arquitectònicament, es tracta d'una infraestructura acollidora i oberta, amb espais verds, aules, i la proximitat del personal. A més, disposa d'instal·lacions esportives i un centre mèdic, tot això concebut per afavorir el procés de reintegració dels individus a la societat."

En el cas Lledoners, tal com explica la directora del Centre de Formació d'Adults Carme Karr de Lledoners, Saray Gómez, la proximitat de la instal·lació amb Sant Joan de Vilatorrada ha ajudat a fer que els interns s'integrin al municipi i hi participin en els seus actes: "No per estar en mig d'una ciutat estàs més integrada."

NECESSITÀRIA

Segons dades la Secretaria General d'Institucions Penitenciàries¹, el 80,02% dels reclusos, en finalitzar la seva condemna, no reincideixen. No obstant això, en preveure un centre penitenciari a la Catalunya Central, la instal·lació fou objecte de rebuig. Els veïns van considerar incòmoda la

idea de conviure amb reclusos a la mateixa comunitat, percebent un risc latent i constant. Aquesta reacció negativa s'explica sovint pel fenomen conegut com la "cultura de la por", concepte associat al control social a través de la manipulació de la por mitjançant la identificació d'un enemic que suscita el rebuig de la ciutadania.

Cas català

A Catalunya regeix el Reial decret 3482/1983, del 28 de desembre², en què s'estableix que correspon a la Generalitat l'execució de la legislació de l'Estat en matèria penitenciària. Catalunya és l'única comunitat autònoma que té autonomia per gestionar i organitzar tot el relatiu a les presons.

¹Montejo, B. C. (30 de setembre del 2022). 8 de cada 10 persones no tornen a presó després de complir una pena privativa de llibertat. Ministerio del Interior.

<https://www.interior.gob.es/opencms/es/detalle/articulo/8-de-cada-10-personas-no-vuelven-a-prision-tras-cumplir-una-pena-privativa-de-libertad/>

²BOE-A-1984-4310, Reial decret 3482/1983, de 28 de desembre, sobre traspasos de serveis de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria d'Administració Penitenciària, número 43 secció I. Disposicions generals (1984).

<https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-1984-4310>

LLEDONERS

Des d'un punt de vista barceloní, les presons s'allunyen de la ciutat i les ciutats dels reclusos, però als indrets com Sant Joan de Vilatorrada, localitat escollida per a la construcció del centre penitenciari Lledoners, la tendència es reverteix. El Centre Penitenciari Lledoners va obrir les portes el 24 d'octubre de 2008. La posada en marxa de la presó pretenia allunyar als reclusos de la gran ciutat, separats per 70 quilòmetres, i apropar-los a localitats més petites amb grans terrenys i bones xarxes de transports. Lledoners forma part de la generació de presons previstes al Pla Director d'Equipaments penitenciaris (2004-2010). Paradoxalment, es buscava un paratge gran, com ho és el dels camps dels Lledoners, per situar un equipament de dimensions més reduïdes amb l'objectiu de millorar l'exercici de les funcions de rehabilitació i inserció dels reclusos, tal com explica el diplomad en Treball Social i graduat en Sociologia Alberto Caballero.

Considerada l'hereva de la Model, llevat la seva presentació com a exemple a seguir, Lledoners fou la segona instal·lació d'aquestes característiques en posar-se en marxa ben entrats els anys 2000, després de Brians 2. En poc temps la tendència de fugir de la ciutat es va fer una realitat amb la construcció de nous centres penitenciaris com el de Joves Quatre Camins.

LES TORRES

Arxiu Regió 7

La coalició política Convergència i Unió (CiU) formada per Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) i Unió Democràtica de Catalunya (UDC), dos partits que optaven per presentar-se conjuntament a les eleccions des de l'any 1978, va ostentar el poder a la Generalitat de Catalunya des de l'any 1980 fins al 2003, i posteriorment, des de la fi del 2010 fins al 2015. A principis dels anys dos mil la Generalitat manifesta la intenció d'erigir diverses institucions penitenciàries en punts del territori català, amb la Catalunya Central presentada com una de les ubicacions susceptibles d'acollir-ne. Ja en aquell moment, el Govern català havia iniciat una indagació per identificar possibles emplaçaments adequats per a aquest tipus d'infraestructures. Després de descartar la possibilitat de construir una presó a Òdena, prop d'Igualada, uns terrenys situats al Bages, en les proximitats de l'Eix Transversal, van captar l'atenció de les autoritats.

L'empresari i responsable d'Activitats i Territori, S.A., Ricard Torras, l'any 2002 havia adquirit un terreny rústic, les Torres del Bages, terrenys que la Generalitat havia identificat com a possible ubicació per a una presó. Entre els mesos de maig i juny de l'any 2003, Torras va completar l'adquisició de dues finques més -adjacents a la primera- per un valor total d'1,3 milions d'euros, i acumulava així una propietat de més de 40 hectàrees. Les dues últimes adquisicions es van realitzar a través de l'empresa Molí 3, S.L., de Manresa, mitjançant un propietari particular, Xavier Gallifa, qui estava vinculat a la mateixa empresa. Suposadament, l'interès de l'empresari era convertir aquells terrenys en sòl industrial. No obstant això, per a assolir aquest objectiu, abans l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada havia de dur a terme una requalificació que no es va produir.

El juliol de 2003, poc temps després que Torras adquirís les terres, l'empresari va vendre a la Generalitat la finca original de 30,2 hectàrees, una parcel·la adjacent de 10 hectàrees i un tercer terreny d'1,5 hectàrees. L'adquisició d'aquestes propietats per part de l'Institut Català del Sòl (Incasòl) es va produir gràcies a un acord entre el conseller de Política Territorial i Obres Públiques de l'època, Felip Puig, i la consellera de Justícia, Núria de Gispert. El preu pagat per Incasòl va ser considerablement alt, molt per sobre dels estàndards habituals; de fet, aquest valor excedia notablement el preu de referència establert per la Generalitat per a l'expropiació de sòl rústic, que era d'uns 6.000 euros per hectàrea, així com el preu de mercat de la zona, que estava en uns 18.000 euros per hectàrea. Aquesta transacció va despertar sospites sobre la justificació del preu. El conjunt de terrenys de Torras, un total de 41,7 hectàrees, es ven a l'Institut Català del Sòl (Incasòl) per un import de 5,26 milions d'euros, és a dir, Torras tanca l'operació dels terrenys amb un benefici de gairebé 4 milions d'euros. L'Institut Català del Sòl (Incasòl) va dur a terme aquesta operació a instàncies del Departament de Justícia, que s'havia compromès a recomprar el terreny en menys d'un any.

5.26M

Arxiu Regió 7

Torras, paral·lelament, presidia l'empresa Projectes Territorials del Bages (PTB), fundada l'any 2002, amb capital públic i privat. L'objectiu de PTB era fomentar el desenvolupament econòmic de la comarca facilitant la col·laboració entre les institucions públiques i les empreses.

Cal destacar que es tracta d'una finca rústica, és a dir, s'impossibiliten l'aprofitament industrial o el d'habitatge. A més, l'operació, signada per l'Executiu català, es va dur a terme sense informar al municipi afectat ni al Consell Comarcal del Bages. Un cop assabentats de la intenció d'instal·lar un centre penitenciari per a substituir la Model de Barcelona, els grups del Consell Comarcal del Bages, a excepció del PP, van aprovar una moció per reiterar al Departament de Justícia de la Generalitat la seva negativa a construir la presó a la finca les Torres del Bages. El Ple de l'Ajuntament de Manresa també va aprovar una moció contra el projecte de fer una presó a Sant Joan de Vilatorrada.

Fins al 16 de novembre de 2003 a la Generalitat hi governava Convergència i Unió (CiU), sota el lideratge de Jordi Pujol. Un acord amb ERC i ICV va permetre al Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) que la Generalitat quedés sota la presidència de Pasqual Maragall, el que es coneix com el primer tripartit català. Cal destacar que en aquell moment no s'havia definit la política de creació de noves presons. Tot i l'anterior experiència amb el terreny de les Torres del Bages, l'any 2004 la Generalitat va anunciar la intenció de construir un centre penitenciari al Bages. El Departament de Justícia estableix l'any 2010 com a data límit per a tenir un pla complet per a les noves presons i decideix adoptar un enfocament més transparent, informant els ajuntaments i les comarques de qualsevol pla relatiu a la construcció d'un centre penitenciari.

A principis de l'any 2004 l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada proposa el terreny que finalment es destina a la construcció de la presó de la Catalunya Central, els Camps de Lledoners. Fou així com el maig de 2004, la Generalitat, a proposta de l'alcalde de Sant Joan de Vilatorrada, Ezequiel Martínez, va comprar els terrenys agrícoles esmentats, una alternativa al projecte anterior del govern de CiU. Les 15 hectàrees de Camp de Lledoners pertanyien a Jordi Mas, propietari d'Excavacions J.Mas. Tal com explica el periodista Enric Badia en la notícia "14 anys que es va destapar la gran especulació dels terrenys" publicada l'any 2018, la Generalitat suma a la despesa de l'adquisició dels primers terrenys -5,26 milions d'euros- 1,2 milions d'euros derivats de la compra dels Camps de Lledoners, els nous terrenys.

L'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada, liderat per Ezequiel Martínez, no només va proposar els terrenys, sinó que també va optar per iniciar una negociació destinada a que la presó acollís la meitat dels reclusos inicialment previstos pel Govern anterior, així com un pla de seguretat i millores per al municipi. S'anuncia que Sant Joan de Vilatorrada rebrà una compensació total de 842.000 euros per la instal·lació de l'equipament penitenciari, conforme al Decret 335/2004. A més, el conveni feia referència a la percepció d'un màxim de l'1% del pressupost d'inversió de la presó, incloent-hi una subvenció anual directa equivalent a la quota de l'Impost sobre béns immobles (IBI).

El 25 de febrer de 2005, es va aprovar el Pla Especial en relació amb la creació d'un centre penitenciari al Camp de Lledoners per part de la Generalitat. Abans que el conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, Joaquim Nadal, aprovés de manera definitiva el pla urbanístic, que havia passat ja el tràmit de la Comissió d'Urbanisme, calia que es fes efectiva una anàlisi sobre la situació ambiental per part del Departament de Medi Ambient i Habitatge. El regidor d'Urbanisme i d'Obres i Manteniment de Sant Joan de Vilatorrada, Marc Barons Torras, explica el motiu principal pel qual els Camps de Lledoners es veu com a una opció més idònia respecte a l'anterior, tot i ser terrenys adjacents: "En aquest cas, un dels requisits essencials era que la presó s'havia de situar per sota de la cota de rasant o del nivell de la vista panoràmica, de manera que des del terreny de les Torres del Bages, mirant cap al sud, no fos visible, per tal de minimitzar l'impacte visual."

El 23 de març de l'any 2006, la Generalitat, a través de l'empresa GISA, va adjudicar a Ferroviaria Agroman SA la construcció i la conservació del Centre Penitenciari Lledoners³. El Pla Especial que contemplava la infraestructura viària per a l'accés a la presó va ser aprovat el juliol de 2007. La inauguració de la presó va tenir lloc el 24 d'octubre de 2008, tot i que els primers reclusos no van arribar-hi fins al 18 de novembre d'aquell mateix any. Un any després, la consellera de Justícia, Montserrat Tura, va anunciar que les demandes de l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada es veurien afectades a causa de l'increment de la població reclusa. Lledoners hauria de fer front a la sobrepoblació de les presons catalanes. Segons l'estudi "Informació estadística bàsica: serveis penitenciaris, rehabilitació i justícia juvenil", del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, l'increment del nombre total de persones sotmeses a alguna mesura de reclusió, en relació amb el 2008, va ser del 17,22%.

³ BOE-B-2006-309131, GESTIÓ D'INFRAESTRUCTURES, S. A. Empresa pública de la Generalitat de Catalunya. (2006).

https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-B-2006-309131

Arxiu Regió 7

CONCURS PÚBLIC

Es preveia que les obres comencessin el juliol del 2004 i que el funcionament de la presó fos una realitat cap a finals de l'any 2008. L'empresa pública Gestió d'Infraestructures, SA, més coneguda com a GISA, va convocar un concurs públic per al projecte arquitectònic del Centre Penitenciari de Lledoners. El despatx d'arquitectura Fabré & Torras Arquitectes, que ja havia col·laborat anteriorment amb la Generalitat de Catalunya en projectes com el Centre Penitenciari Puig de les Basses, va ser l'encarregat de realitzar el projecte seleccionat. El Centre Penitenciari Lledoners, juntament amb la resta d'establiments penitenciaris previstos en el Pla Director d'Equipaments Penitenciaris (2004-2010), van ser finançats mitjançant un sistema que consisteix a atorgar a l'empresa adjudicatària el dret de superfície. Aquesta empresa no només és responsable de la construcció dels establiments, sinó també del seu manteniment físic. A canvi, l'Administració li paga un lloguer anual o una compensació econòmica. Aquest model implica que l'empresa assumeixi els costos associats amb els establiments durant la durada del contracte.

Lledoners distribueix un màxim de 750 interns -homes adults penals- en 8 mòduls de 64 cel·les respectivament. L'ocupació de terreny total destinat a la instal·lació penitenciària era de 32.183,65 m² i el pressupost per fer-ho possible, de poc menys de 106 milions d'euros. Tal com s'exposa al Diari Oficial de la Generalitat⁴, l'import de lloguer de la Generalitat per la primera anualitat completa -amb IVA inclòs- fou de poc més de 6 milions d'euros i el canon d'arrendament màxim durant el primer any -amb IVA inclòs- de poc més de 7,5 milions d'euros. La durada del dret de superfície va ser fixat en trenta-dos anys, encara vigent. El regidor d'Urbanisme i d'Obres i Manteniment de Sant Joan de Vilatorrada, Marc Barons Torras, destaca que des de la Generalitat es van establir diversos condicionants referents a l'estètica de Lledoners: "Totes les presons noves, des del 2004 fins ara, tenen un color integrat amb el territori, perquè no tingui un impacte visual sever. El Departament d'Interior i de Medi Ambient va indicar que els colors de la façana havien de ser coherents amb els colors predominants de la zona, preferentment terrosos. Es pot observar que Lledoners es compon d'una estructura modular prefabricada pintada amb colors que ajuden la instal·lació a integrar-se amb el paisatge, per evitar un impacte visual excessiu."

A través de diversos comunicats a la revista del poble "El Pregoner", l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada volia transmetre als veïns la idea que en un moment de crisi -anys 2008-2009-, com el que s'estava vivint arreu del territori nacional, la construcció de la presó al poble havia suposat una oportunitat única per a l'empenta en el sector de la construcció, més aviat gràcies als ajuts del Fons Estatal d'Inversió Local i del Govern de la Generalitat de Catalunya derivats de la instal·lació del centre penitenciari. El poble de Sant Joan de Vilatorrada es va dotar de nous equipaments culturals, esportius, educatius i de seguretat pública, es van dur a terme millores en instal·lacions i equipaments, noves actuacions en espais com el riu, el canal o la carretera, en les xarxes viàries locals i del clavegueram.

Fou en aquell moment d'esplendor quan, el 3 d'abril del 2009, surt la notícia que la secció tercera del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya anul·laria l'ordre urbanística de 2005 de la Generalitat que va permetre construir la presó de Lledoners a Sant Joan de Vilatorrada. Es qüestiona el procés urbanístic usat per a la construcció de la presó. Per fer efectiva l'anul·lació de la resolució, que el conseller de Política Territorial i Obres Públiques havia dictat el febrer del 2005, l'Associació Respectem el Pla de Bages havia presentat un recurs contenciós contra aquella resolució. El Tribunal Superior de Justícia va considerar que la construcció del centre penitenciari no es podia autoritzar únicament amb un Pla Especial. Per modificar la qualificació del sòl, és necessari elaborar un Pla d'Ordenació Urbana Municipal (POUM) nou. El Departament de Política Territorial i Obres Públiques va reconèixer que l'instrument utilitzat per construir el Centre Penitenciari Lledoners no era l'adequat. En un intent de cobrir aquest buit legal, l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada seguit de la Generalitat, van modificar, que no refer, el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) en l'àmbit de les instal·lacions de la presó; de fet, diversos sectors del territori van catalogar-se com a Equipament Penitenciari, camí o camí rural.

És important assenyalar que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va determinar que la construcció de Lledoners en un terreny no urbanitzable no complia la llei. Aquest va argumentar que la llei permet la construcció d'equips no compatibles amb els usos urbans en aquestes zones. A més, va subratllar que el POUM vigent en aquell moment al municipi, datat del 2003, qualificava la zona com a terreny agrícola i no estava protegida mediambientalment. Per tant, no es va ordenar la demolició del centre penitenciari, però sí la nul·litat de l'ordre urbanística de la Generalitat. A més, Barons considera important remarcar un fet: "L'any 2005 entra en vigor el nou codi tècnic de planificació espanyol, el qual modifica alguns tràmits relatius a l'edificabilitat tant en l'àmbit públic com en el privat. La presó va quedar en el limbo." El desembre del 2012, el Tribunal Suprem va rebutjar un recurs de cassació que havia presentat la Generalitat contra la sentència d'anul·lació del Pla Especial, confirmant així la decisió del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

⁴ Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 4791 - 3.1. (2007).

https://dibaaps.diba.cat/vnis/temp/CIDO_dogc_2007_01_20070103_DOGC_20070103_281_281.pdf

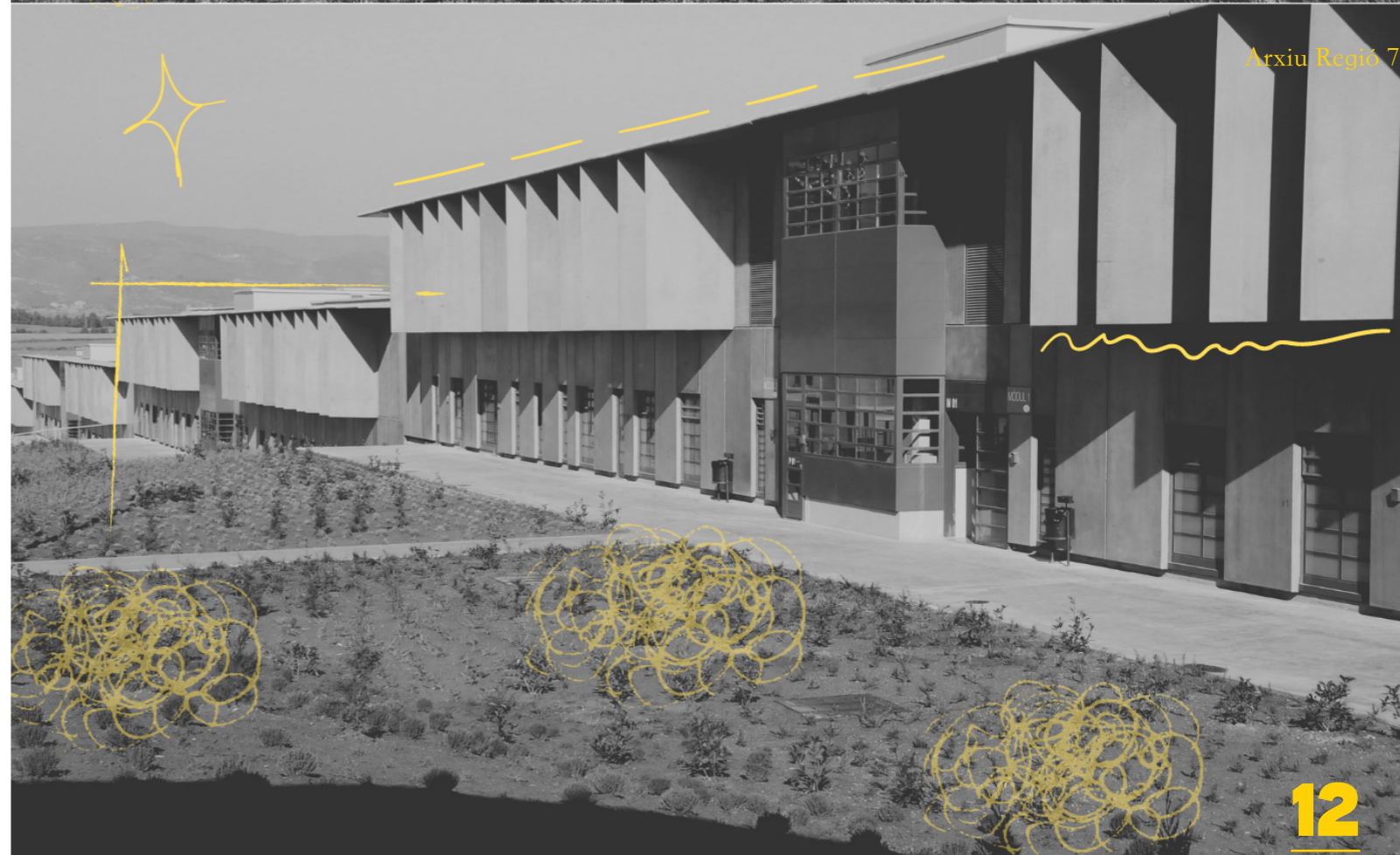
Arxiu Regió 7

LE
GA
LIT

Encara que el juny del 2009 es va dur a terme una modificació puntual del Pla Urbanístic de Sant Joan en el sector de la presó, no fou suficient. Tot i que era necessari desenvolupar un POUM nou, s'ha procedit aquest any 2024 a aprovar un Pla Especial. La Comissió Territorial d'Urbanisme de la Catalunya Central, per iniciativa del Departament de Justícia, ha tramitat un Pla Especial Urbanístic de Desenvolupament per tal de proporcionar un marc legal urbanístic "adequat" al centre penitenciari Lledoners. El document ja havia superat l'aprovació inicial, el període d'exposició pública i al·legacions. Així doncs, el que s'ha tramitat enguany ha estat la proposta definitiva del Departament de Justícia i l'aprovació d'aquesta per part de la Comissió Territorial d'Urbanisme. Després de quinze anys de funcionament, s'ha dit als mitjans de comunicació locals que Lledoners queda legalitzada per l'aprovació, per part de la Generalitat, d'un nou Pla Especial. El Pla Director Urbanístic del Pla de Bages incrementa el sòl industrial, considerat abans espai agrícola d'interès. La modificació comporta la delimitació d'un nou sector industrial que es troba envoltat de terrenys agrícoles.

Z
C
I
O

Arxiu Regió 7

La generació de centres penitenciaris construïts entre 2004 i 2010 preveu la meitat d'ocupació que la resta de centres penitenciaris construïts amb anterioritat a Catalunya. Lledoners, inaugurat el 2008, ses va construir en una superfície de 54.107,24 m², amb una ocupació de 32.183,65 m² i capacitat per a 750 places. Segons el Departament de Justícia, el pressupost d'obra de la presó s'enfilà als 105.765.429,90 d'euros. Aquesta xifra inclou el cost dels terrenys (1.342.390,72 d'euros), el del projecte i direccions facultatives (3.609.631,20 d'euros), de la infraestructura viària i el dipòsit (2.338.676,54 d'euros), de l'equipament (6.100.931,58 d'euros) i del cost d'obra (92.373.789,96 d'euros).

Brians 2, en canvi, amb un pressupost total de 111 milions d'euros, té una superfície construïda de 110.000 m² sobre una extensió de 14 hectàrees amb 1.500 places. Parlem, doncs, d'una instal·lació que duplica en grandària i capacitat a Lledoners, fet que no es veu reflectit en la inversió de capital respectiva; de fet, si es tenen en compte els 5,26 milions d'euros que es van destinar a la compra del terreny de les Torres de Bages, on no es va fer la presó, el Centre Penitenciari Lledoners sobrepasa els 111 milions d'euros.

111.025.429,90 M
D'EUROS

Ezequiel Martínez i Mulero, alcalde de Sant Joan de Vilatorrada durant vint-i-quatre anys, és qui proposa l'indret on avui la Catalunya Central acull Lledoners. La seva trajectòria política com a alcalde del municipi comença amb el mandat 1983-1987, però no fou fins a l'any 1991 que començà la fidelitat de vot a favor d'Ezequiel Martínez durant 20 anys. De fet, és ell qui l'any 2011 dona fi al seu lideratge. Ezequiel Martínez era un dels pesos pesants dins el Consell Comarcal del Bages, també present en la Diputació de Barcelona – com a diputat delegat per a la Societat del coneixement-, però fou l'alcaldia de Sant Joan de Vilatorrada que li atorgà una de les fites més importants de la seva llarga trajectòria política, i probablement una de les més controvertides: la presó.

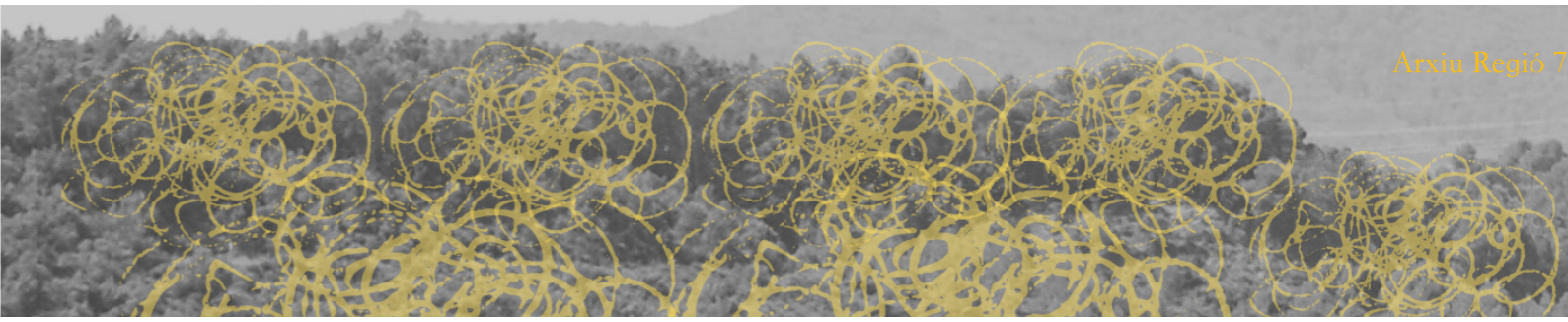
Sant Joan de Vilatorrada ha estat testimoni del vot personalista, fenomen polític freqüent en l'àmbit municipal viscut, en aquest cas, durant vint-i-quatre anys. La sòlida lleialtat cap a Ezequiel Martínez com a alcalde va anar més enllà de la seva afiliació partidista. Però la seva rellevància a Sant Joan no comença directament en l'àmbit polític: "Jo estava fent de mestre [...] el 1983 em van venir a buscar per fer d'alcalde per la feina que havia fet a l'escola." Sense ser fill del poble, i conegut només per l'escola de Sant Joan de Vilatorrada, Martínez aconsegueix la majoria absoluta en les primeres eleccions en què es presenta. Després del seu primer mandat i la victòria de la candidatura de Convergència i Unió el 1987, Martínez torna més fort que mai. Segons l'exalcalde, la clau de les seves 5 victòries no va ser la política

EZEQUIEL MARTÍNEZ

institucional sinó la dotació d'equipaments urbans i culturals al poble: "S'havia vist una gestió, va ser la clau de dues majories absolutes consecutives." Per entendre la magnitud del que significava Martínez per al poble i la fidelitat cap a ell cal destacar que estem parlant de majories absolutes que troben el seu pic en el 60% dels vots, una autèntica victòria sense precedents a Sant Joan.

En aquest impàs d'èxit i de construcció a Sant Joan i el canvi de Govern autonòmic, que passa de la Convergència i Unió (CiU) de Jordi Pujol al Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) de Maragall, sona el telèfon de l'alcalde joanenc: "Un periodista de la SER em truca, i em diu: alcalde, a Sant Joan es fa una presó."

En aquell moment Incasòl ja havia comprat els terrenys de Torres de Bages a un preu desorbitat i calia fer alguna cosa. No obstant això, segons Martínez, un canvi en el Pla director urbanístic en què queda afectat el recorregut inicial de l'Eix Transversal ho capgirava tot. Avui l'Eix Transversal o C-25 passa per la part sud de Sant Joan de Vilatorrada, però Martínez afirma: "Havia d'anar per sota Collbaix, per Juncadella", és a dir, "totes les terres d'Incasòl quedaven mortes." El terreny de les Torres de Bages és venut a Justícia per fer una presó a la Catalunya Central en un acte qualificat pel mateix Ezequiel Martínez de "pelotazo".

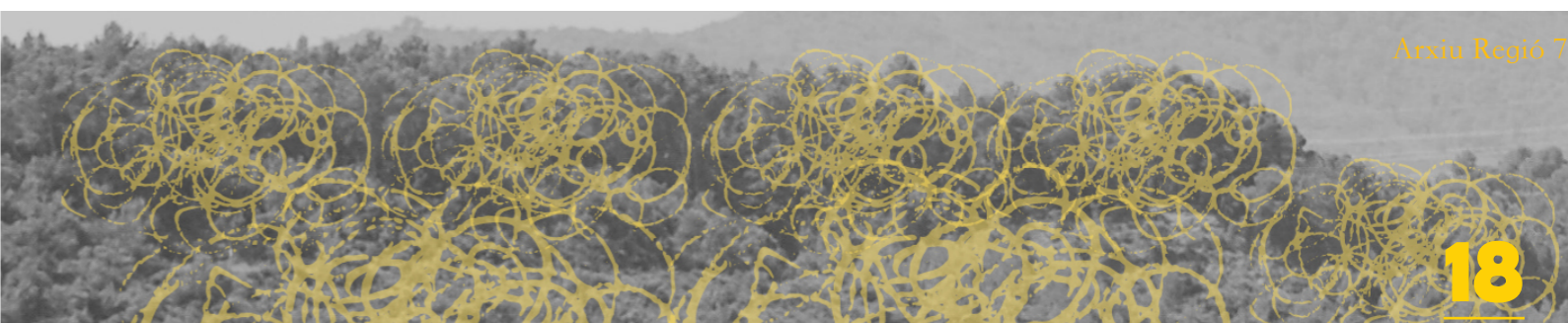
Arxiu Regió 7

PELOTAZO

El concepte “pelotazo” es refereix a l’acció, relacionada amb l’especulació, d’aconseguir una quantitat considerable de diners, generalment de forma ràpida i senzilla. En un moment de ràpid creixement econòmic, entre els anys vuitanta i noranta, a Espanya es va popularitzar la “cultura del pelotazo”. Consisteix a comprar una extensió de terreny a un preu molt baix, pel fet que la categoria del sòl és “agrària”, i vendre-la a un preu desorbitat després que passi per un tràmit de canvi de qualificació. Amb la crisi de l’any 2008 es va començar a qüestionar la “cultura del pelotazo” en col·lapsar el mercat immobiliari.

En el context de la construcció de la presó, a l’entorn l’any 2005, a la resta d’Espanya estaven a l’ordre del dia les primeres investigacions contra la corrupció urbanística. Un cas molt mediàtic fou “El Caso Malaya”, el terme utilitzat per descriure una operació anticorrupció relacionada amb pràctiques urbanístiques il·legals a Marbella. Concentrat principalment a l’Ajuntament de la ciutat, l’operació va exposar una xarxa d’associacions que amagaven diverses activitats criminals, com ara corrupció, malversació de fons públics, prevaricació i tràfic d’influències.

Ricard Torras, qui es beneficia de la venda del terreny de les Torres del Bages, presidia l’empresa Projectes Territorials del Bages (PTB), fundada l’any 2002, amb capital públic i privat. L’objectiu de PTB era fomentar el desenvolupament econòmic de la comarca facilitant la col·laboració entre les institucions públiques i les empreses. Torras renuncia al càrrec l’any 2004 després que es revelés, a través dels mitjans de comunicació, que l’empresa privada que dirigia “Activitats i Territori”, va ser responsable de vendre a l’Incasol el terreny de les Torres del Bages, on la Generalitat tenia previst construir una presó. Segons fonts properes a l’entitat, l’operació de compravenda dels terrenys destinats a la construcció de la presó va tenir un impacte negatiu en la cohesió interna de Projectes Territorials del Bages (PTB). Entre les preocupacions manifestades, els fundadors de PTB destacaven la importància de preservar el Pla del Bages de pràctiques especulatives, especialment en la zona on es va efectuar l’operació de venda per a la construcció de la presó.

L'AJUNTAMENT

L'11 de juny del 2003 l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada aprova el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) en què els terrenys on, en primera instància, es pretenia construir la presó es qualifiquen de sòl no urbanitzable. Recordem que al mes següent la Generalitat -liderada per Convergència i Unió (CiU)- compra la finca Torres de Bages a un preu desmesurat.

el nom, em diu: “Ezequiel, aquest terreny no és el més adequat, però hi ha un terreny al costat que ho és [...]” Vaig a veure'l, i és un terreny que està per sota del nivell de l'altre, a l'altra banda de la via i pot connectar amb la rotonda, està més a prop de la carretera que va a Cardona, està més baix, es pot fer la presó d'una altra manera i no hi ha tant impacte mediambiental. A mi m'encanta”.

Ezequiel Martínez no va prendre la decisió de proposar el terreny tot sol, sinó que es va reunir tant amb el seu partit, el PSC, com amb Iniciativa. Llavors sí que volen la presó. “El meu canvi d'opinió ve derivat d'un canvi d'ubicació totalment justificat i, a més, una de les coses més importants del conveni és que ens fan un nucli de comunicacions i l'Ajuntament no ha de pagar res, el paguen íntegrament entre Justícia i Carreteres. Si no recordo malament, 6 milions d'euros.”

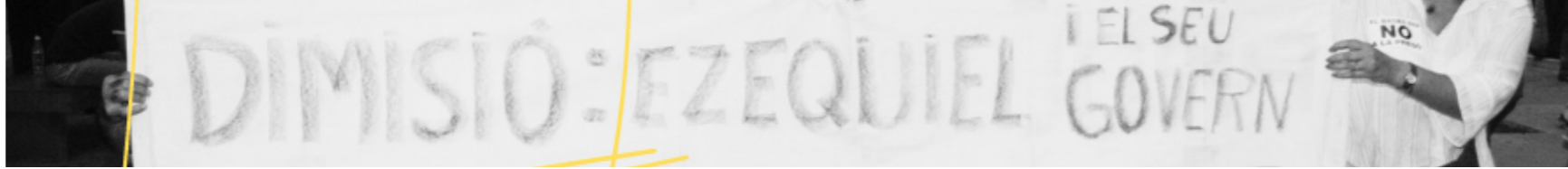
Deixen enrere la seva posició antipresó, la presenten com un equipament social que a causa del canvi d'ubicació és una oportunitat per al poble. L'oportunitat es tradueix en un conveni econòmic amb la Generalitat: “I efectivament, faig un conveni amb el Govern de Maragall, un conveni molt generós per Sant Joan, que a part d'uns diners que ens pagaven cada any, 100 i pico mil euros d'un impost, l'Ajuntament de Sant Joan tenia dret durant uns anys a demanar el 50% del finançament de tots els equipaments que li fessin falta.”

2004-2005

“Jo em trobo amb aquesta qüestió sent alcalde. Jo no ho sabia, però Justícia ja havia decidit. Truco a la gent nova que hi havia a Justícia, el nou director de presons era l'Albert Batlle.” El març de 2004 els alcaldes de les localitats bagenques de Manresa, Sant Joan de Vilatorrada, Santpedor i Sant Fruitós de Bages es van reunir amb el llavors secretari de Serveis Penitenciaris de la Generalitat, Albert Batlle, qui expressà la voluntat de construir una presó al Bages. Des del Departament de Justícia i del nou Govern tripartit de la Generalitat, liderat per Pasqual Maragall, encara no es descarta el Bages com a localització que albergui la nova presó. Una setmana abans de la reunió, el Consell Comarcal del Bages va aprovar per unanimitat, i mitjançant un ple, realitzar una demanda al Departament de Justícia per tal que es descartés el projecte d'instalar un centre penitenciari a la finca de les Torres del Bages. La idea de proposar la finca no surt del no-res: “Resulta que un pagès de Sant Martí, no et diré

GIL ARISO -CIU (2011-2015, 2015-2019)

El 25 de febrer de 2005 s'aprova el Pla Especial que "donava llum verda" a la creació del centre penitenciari Lledoners. El tràmit d'aprovació passa per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, un període d'exposició pública, una aprovació provisional i la presentació per part del Departament de Justícia del Pla Especial a la Comissió de Comunicació i Participació de Seguiment del centre penitenciari Lledoners, un òrgan que, recordem, presidia Ezequiel Martínez.

2008

El 17 d'octubre de l'any 2008 surt la notícia que l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada ja havia tramitat la modificació puntual del Pla General que afectava l'entorn dels Camps dels Lledoners. Una setmana més tard, el 24 d'octubre, la presó obre les portes.

L'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada es va avançar a la sentència del Tribunal Suprem de Justícia de Catalunya, que anul·lava el decret que va fer efectiva la construcció del centre penitenciari Lledoners. Així doncs, abans que sortís la notícia es va impulsar des de l'Ajuntament una modificació urbanística referent a la instal·lació de la presó. Finalment, el 8 de juny de 2009 s'aprova el canvi urbanístic amb el qual es pretén salvar la sentència contra la tramitació de Lledoners. En el procés desestimat l'impulsor fou el departament de Justícia i qui ho aprovà, el conseller de Política Territorial.

En canvi, en aquest cas l'artífex fou l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada i qui donà el vistiplau fou la Comissió d'Urbanisme de la Catalunya Central. No obstant això, per a tramitar la modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) diversos departaments de la Generalitat de Catalunya havien de realitzar els seus respectius informes per a determinar la idoneïtat del centre penitenciari i els seus accessos. L'11 de juny la Comissió d'Urbanisme de la Catalunya Central aprova una modificació puntual del POUM del municipi. Tot aquest entramat de plans encara no tanca el procés de discussió sobre la presó de Lledoners.

Amb tot això, el 22 de setembre del 2009 Ezequiel Martínez rep un reconeixement públic, per part del Departament de Justícia, amb motiu de la seva col·laboració amb la Secretaria de Serveis Penitenciaris, Rehabilitació i Justícia Juvenil. Es premia a aquelles persones que contribueixen a la implementació de plans d'equipaments penitenciaris.

2010

Arriba l'any **2010** i encara no s'ha fet efectiva la legalització de Lledoners. "De totes maneres, el poble és el que dictamina si ho has fet bé o no. Jo ja volia plegar, però el meu equip va insistir que jo em tornés a presentar. Però jo vaig patir molt amb la presó."

L'abril del mateix any Ezequiel Martínez expressa públicament la decisió de no presentar-se a les següents eleccions municipals. Després de gairebé 24 anys Martínez deixa l'alcaldia.

Gil Ariso, de la federació CiU, guanya les eleccions municipals del 2011 i és nomenat nou alcalde de Sant Joan de Vilatorrada. La primera acció que Ariso du a terme com a alcalde del municipi i amb relació al centre penitenciari data el 2015. En sessió de 29 de gener de 2015, per tal de considerar la requalificació dels terrenys que afecten la presó, el Ple de l'Ajuntament aprova la Modificació puntual del POUM. El 21 de març de l'any següent es publica la Resolució TES/694/2016, que feia referència al canvi en el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal en el sector del Mas Mollet-Q-Alis-Camp del Lledoner.

En un intent de dotar al municipi de més beneficis derivats de la construcció de la presó, el 31 d'octubre del 2017 s'exposa per escrit -en un document finalment no signat- la voluntat de l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada, governat per CiU, d'adquirir la finca de les Torres del Bages. Cal recordar que CiU, llavors coalició, fou qui comprà els terrenys a un preu més elevat que el que dictamina el preu de mercat. L'objectiu era convertir-la en un terreny d'interès públic. No obstant això, la negociació mai va donar els seus fruits.

Arxiu Regió 7

JORDI SOLERNOU - ALTERNATIVA PER SANT JOAN (2019-2023, 2024)

El principi del mandat de Jordi Solernou va estar marcat per l'arribada l'agost del 2018-, d'Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Turull, Joaquim Forn, Josep Rull, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart a la presó, el que significa un punt d'inflexió en la història de Lledoners. Les immediateses de la presó es converteixen en punt de trobada de tots aquells que denunciaven l'entrada a presó dels polítics catalans, marcant una nova etapa caracteritzada per un fort interès mediàtic, una intensa activitat política i social, així com reptes i desafiaments addicionals per a les autoritats penitenciaris. Es van haver d'implementar mesures especials de seguretat i vigilància per garantir la integritat dels presos i el funcionament adequat de la presó en aquell context tan sensible. Cal recordar que durant l'estança dels polítics a Lledoners encara no s'havia acabat de legalitzar urbanísticament la presó.

Arxiu Regió 7

EL BAGES DIU

NO

A LA PRESÓ

JOAN VILÀ

El 23 de gener de 2004 l'antiga fàbrica de Cal Gallifa, convertida en centre cultural, va ser testimoni del naixement de la Plataforma El Bages diu No a la Presó. Aquesta emblemàtica fàbrica situada al municipi de Sant Joan de Vilatorrada va acollir una reunió històrica en la qual van participar unes 1.200 persones. Aquest esdeveniment ha arribat a ser considerat com l'embrió de la Plataforma Cívica "Respectem el Pla de Bages". A partir d'aquell moment l'antiga fàbrica va adquirir un paper fonamental com a punt de trobada per a totes les reunions i activitats de la plataforma amb el veïnat. A través d'aquest espai es van promoure debats, accions i iniciatives encaminades a defensar els interessos i les necessitats de la comunitat local en relació amb el desenvolupament del Pla de Bages. Així, la fàbrica de Cal Gallifa es va convertir en tot un símbol de mobilització i participació ciutadana en la preservació del territori i els valors compartits pels bagencs.

Joan Vilà es posa al capdavant de la Plataforma, convertint-se així en el portaveu de l'entitat. "Al principi ens vam moure per la manera de fer i d'actuar". Vilà qualifica d'interessant, de forma irònica, el modus operandi que va usar Ricard Torres per a la compravenda del terreny de les Torres de Bages: "L'empresa va ajuntar tres terrenys en un de sol; un ja el tenia i els altres dos havia quedat amb els propietaris que els hi compraria. La Generalitat li va dir a aquesta empresa que els hi comprava els terrenys un dia, i l'endemà aquesta mateixa empresa va acabar de comprar tots els terrenys, és a dir, l'endemà que la Generalitat li digués que els hi comprava per cinc milions l'empresa va anar i els va comprar per una misèria. Amb la qual cosa l'empresa anava segura: si la Generalitat no els hi comprava ells tampoc compraven res. Van comprar per cinc milions, amb els calers de tothom, un terreny que a preu de mercat valia un milió." La Fiscalia va fer les investigacions adients, però finalment va determinar que no hi havia indicis suficients per a imputar a ningú.

"El fet és com es van fer les coses, no la presó en ella mateixa, per aquest motiu protestàvem." Fou així com l'any 2004 els detractors del projecte d'instaurar una presó al Bages es van aglutinar en la plataforma que avui es coneix com El Bages diu No a la Presó. El seu naixement el va impulsar la decisió que havia pres la Generalitat de construir una presó al terreny de les Torres de Bages. La totalitat de la comarca presentà un rebuig unànime a causa

del valor ambiental de les terres escollides i l'impacte visual que una presó generaria en aquell indret. Un mes després que El Bages diu No a la Presó veïgues la llum a Cal Gallifa, el 29 de febrer es talla la carretera a l'Eix de Llobregat.

Joan Vilà considera que el detonant de les protestes fou la incertesa: "Inicialment, hi va haver un rebuig popular, ningú sabia explicar el motiu d'instaurar una presó aquí". Mil persones van tallar l'Eix de Llobregat a l'altura del Lleó durant gairebé una hora, fet que causà la interrupció del trànsit i va causar retencions de tres quilòmetres en tots dos sentits.

L'objectiu de la protesta era donar transcendència mediàtica a l'oposició al projecte de construcció d'un centre penitenciari, cridat a substituir la presó Model de Barcelona, al Pla de Bages. Tot i la nevada que queia sobre la comarca, veïns i ciutadans del Bages es van unir a la mobilització. A crit de "No a l'especulació, visca el Pla de Bages!", fent referència a la compra, per part de la Generalitat, a un preu molt per sobre del preu de mercat d'una finca rústica.

TANT SI PLOU COM SI FA SOL,

El 6 de març de 2004 al voltant de 1.100 persones es van manifestar al centre de la capital bagenca, amb l'objectiu d'aturar la possible instal·lació d'una presó a la finca de les Torres del Bages al municipi de Sant Joan de Vilatorrada. Aquesta manifestació es va viure com un senyal de resistència, i la pluja no va impedir als assistents alçar la veu: "Tant si plou com si fa sol, el Bages no la vol!". L'actor i veí de Sant Joan de Vilatorrada Jordi Pessarrodona fou qui va llegir el manifest en el qual es denunciava que en l'últim intent d'instaurar una presó a Sant Joan no es comunicés precisament al municipi; tanmateix, es criticà la compra, per part d'Incasòl, dels terrenys. Joan Vilà, portaveu de la plataforma anti presó, considera que no hi va haver una bona planificació ni anàlisi del cas que fes òptima la construcció d'una presó al Bages. "Vist amb perspectiva, les administracions no fan bé la seva feina i quan ja es veuen obligats a fer-la, la fan com poden i trepitjant el que sigui". Durant l'entrevista amb Joan Vilà explicà una anècdota relacionada amb el poder i com aquest pren les decisions: "Va venir en Jordi Pujol a fer un acte de Convergència a Manresa, en aquell moment ja expresident, i vam voler parlar amb ell. Vam quedar i jo recordo que va dir: "Ara ja no manem nosaltres, oi?, doncs feu el que creieu que heu de fer", com volent dir, si a un li convé ficar-se en contra que s'hi fiqui. Si fossin ells els que havien d'executar-la seria diferent".

Uns dies més tard, el 27 de març, la localitat de Sant Joan de Vilatorrada alberga la primera manifestació en què es presenten els principals responsables dels municipis que comparteixen la finca de les Torres de Bages, la Plataforma El Bages diu No a la Presó i 500 veïns. "Tan víctimes vam ser la població en general com els polítics locals", afirma Joan Vilà. Ocorre que ploqué també en aquesta manifestació, però el mal temps no va desfer la unió de les tres parts en la lluita per impedir la construcció del centre penitenciari a la finca qualificada d'agrícola. No obstant això, els manifestants, en un intent de no sortir plenament malparats, marquen una proposta més flexible: en cas que es faci efectiva la construcció del centre penitenciari, demanen que aquesta tingui una capacitat proporcional a la de la població de la Catalunya Central.

PROTESTA CONJUNTA

El 17 d'abril del 2004 la Plataforma El Bages diu No a la Presó programa una manifestació en contra de la construcció d'una presó a la finca de Sant Joan de Vilatorrada. Tenint present que no es descarten les peticions que ja s'havien expressat en les anteriors manifestacions, en aquesta també es demana que la decisió d'instal·lar un centre penitenciari al Bages no es prengui sense estar present en un pla sectorial d'institucions penitenciàries. Es recullen 30.000 firmes en contra de la construcció de la presó. Els alcaldes de les localitats que quedarien afectades pel centre penitenciari s'adhereixen a la causa, inclòs Ezequiel Martínez.

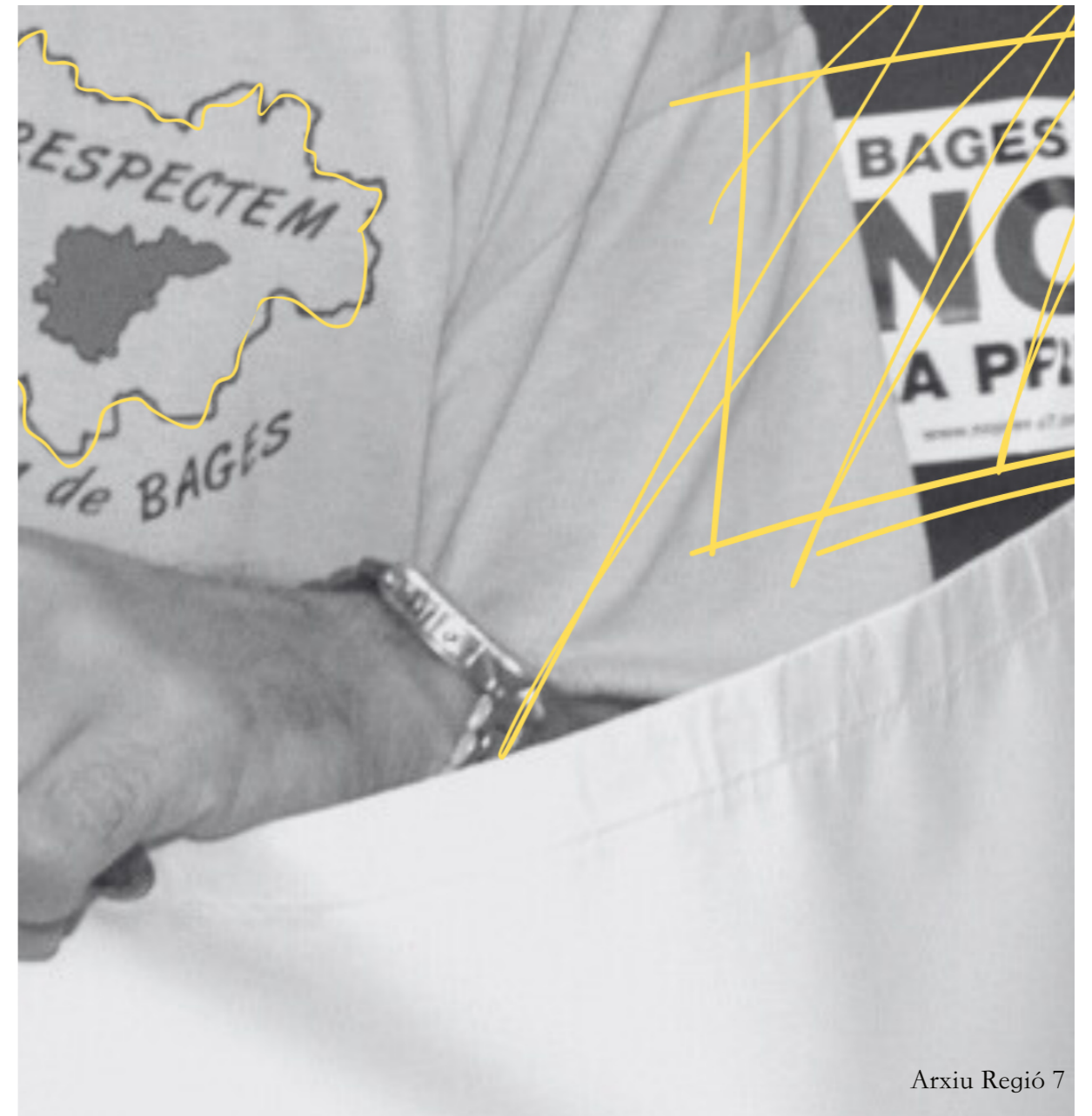
30.000 FIRMES

Arxiu Regió 7

El 9 de maig del 2004 la Plataforma el Bages diu No a la Presó organitza una excursió als terrenys de les Torres. La plataforma adquireix un caràcter de crítica social en què no només tenen cabuda els adults, sinó que s'organitzen activitats per als més petits de la casa. S'estableix una pancarta al bosc, als terrenys on es pretén fer la presó. Es viu com una excursió i no hi falta de res, hi ha menjar, begudes, etc. No obstant això, no oblidem el perquè estan allà: reparteixen marxandatge i es recullen firmes.

Després que l'Ajuntament de Sant Joan negocia amb la Generalitat el canvi d'ubicació als terrenys inferiors de sota la via -als de Lledoners-, la plataforma es reconverteix amb el nom de Respectem el Pla de Bages. De la mateixa manera que Ezequiel Martínez es va assabentar que al Bages s'hi tenia previst fer una presó, Joan Vilà va saber que el Camp de Lledoners estava en el punt de mira: "Em va trucar algú enmig de l'assemblea i em va dir: hi ha un terreny alternatiu al costat, que és del Jordi Mas, i estan a punt de fer el tracte. Vaig trucar-lo i no s'hi volia posar, em va dir que no volia saber res."

Arxiu Regió 7

Un cop realitzades diverses reunions al lloc que va veure néixer l'embrió de la plataforma, el 2 d'octubre unes 500 persones es van manifestar a la capital bagenca en contra de la futura presó al paratge del Camp de Lledoners. La decisió de la Generalitat d'ubicar el centre penitenciari a Sant Joan de Vilatorrada va provocar que la Plataforma Respectem el Pla de Bages canviés el seu nom i organitzés més protestes. En aquesta ocasió la plataforma comptà amb el suport de CiU, ERC i PP. A més de la negativa de tenir una presó a prop de casa, els manifestants també exposaven la situació de col·lapse que visqué la comarca en aquell moment -destacant les carreteres C-55 i l'Eix Transversal-. En aquell moment estan decidits a insistir fins que la Generalitat faci marxa enrere en la seva decisió, però una setmana més tard es reuniren a Sant Joan de Vilatorrada per decidir quines accions de protesta s'emprendrien a partir d'aquell moment.

“Nosaltres, com a plataforma, vam veure que a nivell urbanístic el terreny tenia una classificació que s'havia de canviar per poder-hi fer el que fos. En mans del municipi està decidir si es fa la presó o no”. El 5 novembre es veu reflectida la negativa de la ciutadania en sumar un total de 1.619 al·legacions al projecte de la presó al Camp de Lledoners. No obstant això, la plataforma és conscient que la Generalitat no les considerarà. Es comença a tenir present l'opció de la justícia ordinària per tramitar la resolució.

Arxiu Regió 7

Les protestes van traspasar el Bages, i els veïns del Berguedà tampoc van simpatitzar amb la gestió a l'hora d'instaurar una presó a la Catalunya Central. Així doncs, el 13 de novembre una seixantena de persones convocades per la Plataforma Respectem el Pla de Bages van provocar talls a la comarcal C-16 a Puig-reig en protesta per la construcció d'una nova presó. El motiu principal del tall de la carretera durant una hora fou la reclamació d'un diàleg amb la Generalitat en referència a la polèmica existent al Camp de Lledoners. En aquell moment un sector dels manifestants, inclús la plataforma, ja havia acceptat la construcció d'una presó, però la negativa se centrava en la ubicació, el Pla de Bages no és vist com l'espai més adequat. A més, també es critica el silenci de la Generalitat enfront de les 32.000 firmes que s'havien entregat feia en aquell moment sis mesos contra la presó. La Plataforma segueix la seva tasca de denúncia de dos conceptes essencials, l'indret i el procediment seguit pel Govern a l'hora d'adquirir-lo, i promou les protestes i els talls de carreteres.

L'estiu del 2006 Respectem el Pla de Bages denuncia que cap institució, ni tan sols l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada, els han informat que les obres del centre penitenciari de Lledoners havien començat. Joan Vilà recrimina el mutisme de totes les parts involucrades. “Jo, com que hi anava molt a córrer per aquells terrenys, un dia de cop veig una colla de gent que estaven delimitant amb tanques tot el perímetre, és a dir, havien començat les obres.”

El 25 d'abril de 2009, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va invalidar el pla urbanístic de la Generalitat que havia permès la construcció del centre penitenciari de Lledoners a causa d'una irregularitat en la tramitació urbanística del projecte. Aquesta decisió va respondre al recurs presentat per la plataforma Respectem el Pla de Bages, que després de la seva tasca d'oposició a la ubicació i la gestió feta per a construir la presó va impugnar la resolució del Departament de Política Territorial i Obres Públiques del 2005. En aquesta sentència es va declarar la nul·litat de l'aprovació del Pla Especial, ja que proposava la construcció del centre penitenciari en una zona que no estava urbanitzada. Això va posar en qüestió la legalitat de l'equipament, que ja feia gairebé mig any que estava en funcionament, des de finals del 2008.

El portaveu de la Plataforma Respectem el Pla de Bages explica que la solució plantejada fou la de deixar els terrenys on s'hi havia construït la presó en el mateix estat que estava abans de contruir-la, "Haviem protestat perquè s'havien gastat molts calers en terrenys: ara què havíem de fer?, dir que la tiessin a terra? No". No obstant això, la plataforma no es va quedar de braços plegats: "Vam intentar que a la finca de les Torres del Bages alguna entitat social de la comarca aportés algun projecte per no deixar-la en desús.[...] Com a compensació a la comarca presentem aquest projecte perquè la finca de les Torres serveixi per a alguna cosa. Vam contactar amb ampans, la creu roja, teníem ja altres projectes en marxa, però no acabava de sortir res clar per poder anar a la Generalitat amb una proposta."

Arxiu Regió 7

Aquest moviment popular ha estat un dels més rellevants del Bages. Sense la seva implicació molt probablement l'Administració no hauria considerat realitzar cap canvi. Això reitera la idea que els polítics i els poders públics, sovint, actuen motivats per interessos partidistes o en resposta a la pressió popular. Un exemple clar d'això és aquest cas: la Generalitat s'ha vist forçada a legalitzar la presó a causa de la pressió exercida per la comunitat i el moviment popular. “Si no hi ha cap protesta la presó s'hagués fet a la finca de les Torres”, diu Joan Vilà.

EL BAGES DIU

NO

A LA PRESÓ

L'associació Meandre, activa des del 2006, pren el relleu a la Plataforma Respectem el Pla de Bages en la preservació del patrimoni natural de la comarca. Les primeres passes significatives en relació amb la Plana agrícola del Camp de Lledoners les donen el maig del 2015. El desembre del 2021, passats sis anys, surt la notícia sobre l'acord provisional de modificació del POUM de Sant Joan de Vilatorrada, que inclou la requalificació del camp de Lledoners com a sòl urbanitzable. Meandre denuncia la modificació al·legant que contradiu les directrius establertes per la Llei d'Urbanisme i va en contra de la voluntat de preservació expressada pel Consistori i la societat civil. Aquesta modificació del POUM pretén justificar la demanda de sòl industrial. L'associació critica la manca de consens entre municipis en la distribució equitativa de l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE), situació que provocà un ús indiscriminat del territori i el seu consegüent deteriorament. Meandre fa efectiu un recurs de reposició en contra de la modificació puntual del POUM de Sant Joan de Vilatorrada el 13 de gener del 2022.

L'1 de febrer Meandre expressà, a través d'un comunicat, que la Declaració Ambiental Estratègica (DAE) emesa el 3 febrer de 2016 va caducar passats dos anys i no es va prorrogar. Segons l'article 27 de la Llei 21/2013 de 9 de desembre, quan una declaració ambiental estratègica és publicada en el diari oficial pertinent -en aquest cas particular al DOGC el 21 de març del 2016- i no s'ha adoptat o aprovat el pla o programa en un termini de dos anys des de la seva publicació, aquesta perd la seva validesa. Amb tot això, Meandre al·legà que si l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada vol impulsar la requalificació, haurà de reiniciar tot el procediment. L'associació aconsegueix que la Comissió Territorial d'Urbanisme de les Comarques Centrals aturés, al mes de juny, la requalificació.

El 21 de novembre del 2022, Meandre emet un altre comunicat en el qual deplorà que el ple de l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada hagués donat llum verd -amb una votació unànime- a la represa de requalificar com a sòl urbanitzable el Camp de Lledoners. El 10 de maig del 2023 la resolució de la Comissió Territorial d'Urbanisme de les Comarques Centrals, referent al terreny del Camp de Lledoners, encara no havia vist la llum. Per aquest motiu Meandre, juntament amb Voluntàries Ambientals de Sant Joan de Vilatorrada, al més pur estil de El Bages Diu No a la Presó, organitzen una caminada reivindicativa al Santuari de Joncadella. Tot i que l'objectiu fos clar, que l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada renunciés a la requalificació com a sòl industrial del Camp de Lledoners no es va assolir.

DAE

Regió 7, que cobreix les comarques del Bages, el Solsonès, el Berguedà, la Cerdanya i l'Anoia, i també inclou informacions de l'Alt Urgell i del sector nord del Baix Llobregat, va néixer a Manresa el desembre de 1978. En els seus primers anys de vida, era de periodicitat bisetmanal, però a partir de 1991 es publicà diàriament. A finals de la primera dècada del segle XXI, el periòdic tenia un tiratge mitjà diari d'uns 10.000 exemplars. Regió 7, que el 2006 va passar a ser propietat del grup Editorial Prensas Ibèrica, responsable també del Diari de Girona, és el mitjà local de referència a Manresa. Segons l'empresa, la línia editorial destaca per la seva "pluralitat, independència, catalanitat i implicació amb el territori".

El periodista Enric Badia s'encarregà d'informar sobre una presumpta venda de terrenys al Bages per a la construcció d'una presó. La primera mesura de la redacció de Regió 7 va ser estar atenta a les modificacions dels plans urbanístics dels municipis bagenços per a determinar si en algun d'ells es feia algun canvi que contemplés la possibilitat de construir, en algun terreny, una presó. Un cop es va saber que el terreny escollit per a instal·lar un centre penitenciari s'ubicava a Sant Joan de Vilatorrada, Badia va consultar el registre de la propietat per verificar la venda del terreny "Quan vam tenir la còpia del registre vam veure la diferència de preu".

De la compravenda del terreny de les Torres de Bages se'n van assabentar més tard. A raó de la consulta al registre de propietat, es van adonar que el pla urbanístic municipal de Sant Joan de Vilatorrada no contemplava una presó en aquest indret. Badia afirma: "Havíem de donar a conèixer l'acord". Fou llavors quan va sortir la primera notícia en relació amb la presó a Regió 7. Així, molts bagenços es van assabentar que a prop de casa hi tindrien una presó. Malgrat que es van cobrir les manifestacions antipresó i es van realitzar entrevistes al portaveu de la plataforma El Bages Diu No a la Presó, Badia assegura que el principi de la cobertura va ser anterior a l'agitació social.

La redacció de Regió 7, segons Enric Badia, va comunicar-se amb les diverses personalitats que formen part de la història de la construcció de la presó. Es van publicar al diari articles

d'opinió que reflectien els dos vessants de pensament, aquells que sí que volien una presó a prop de casa, i aquells que no. També s'ha anat actualitzant la informació fins aquest any, quan s'ha culminat el procés de correcció del buit legal urbanístic del centre penitenciari.

L'arribada i l'estança a Lledoners de l'Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Turull, Joaquim Forn, Josep Rull, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, en Joan Bona Nit -que durant 771 nits va desitjar bona nit als presos- i les mobilitzacions a Lledoners amb motiu dels empresonaments dels mencionats, també es van guanyar un lloc al diari i a la història de Lledoners.

En ser un tema molt mediàtic a la comarca que requereix traslladar el lector fins l'any 2003, i, probablement, atesos els canvis en les dinàmiques de consum la informació, el fàcil accés a internet, la competència, l'economia de l'atenció, entre d'altres factors, els mitjans de comunicació bagencs han deixat als lectors un seguit de notícies i articles d'opinió dispersos entre el món del paper i el digital sense unes instruccions que les ordeni o que els ajudi a ajuntar les peces del puzzle.

El Pregoner

Revista de l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada

El Pregoner és la revista de Sant Joan de Vilatorrada. Entre els anys 2005 i 2012 la seva periodicitat varia segons l'any -en alguns dels casos amb dues edicions l'any i d'altres amb tan sols una, a excepció de l'any 2006, quan no se'n va publicar cap-. A través d'El Pregoner, l'Ajuntament del municipi proporciona informació sobre esdeveniments, notícies i celebracions als seus residents. La temàtica de la presó a Sant Joan de Vilatorrada i el terreny del Camp de Lledoners apareix, en major o menor grau, entre les edicions 51 i la 64 -cobrint el període comprès entre el 25 de juliol del 2005 i el 25 de març del 2015, respectivament-.

Els continguts relatius al procés de creació, construcció i desenvolupament del Centre Penitenciari Lledoners es presenten principalment de manera informativa, sense incloure molta subjectivitat, llevat dels articles d'opinió de l'alcalde de Sant Joan de Vilatorrada i de l'oposició. El Pregoner aborda de manera limitada o poc exhaustiva el tema de la compravenda dels terrenys de les Torres de Bages i del Camp de Lledoners. L'atenció principal es centra en la construcció de la presó, les obres d'accés i el polígon industrial del Mollet, proper a la presó. No obstant això, no es proporciona informació substancial sobre el concurs públic associat al projecte. A més, no es fa cap menció de la Plataforma d'oposició "El Bages Diu No a la Presó" o "Respectem el Pla de Bages". Aquesta limitada referència a la plataforma podria indicar una falta de reconeixement de les diferents opinions de la comunitat local.

El silenci mediàtic que envolta el Centre Penitenciari Lledoners sembla reflectir una certa indiferència davant la qüestió sobre què va passar amb els interns procedents de la presó de la Model. A Catalunya, alguns dels problemes més rellevants, com ara la gestió dels abocats o de les presons, sovint troben solució lluny de la capital. Lledoners i l'abocador del Berguedà són dos exemples d'aquest fenomen. Les irregularitats en la construcció del Centre Penitenciari Lledoners plantegen interrogants sobre si podria tractar-se d'un possible cas d'especulació urbanística. L'episodi en què Ricard Torres va obtenir 4 milions d'euros per la venda de terrenys que han quedat sense utilització, així com el presumpte cas de tràfic d'influències associat, arxivat pel Tribunal Suprem per manca d'indícis, enforteixen aquesta hipòtesi.

Cal destacar que la legalització de Lledoners, quinze anys després de la seva posada en marxa, no ha rebut l'atenció ni de les administracions, ni de les institucions, ni tampoc de l'oposició. El moviment veïnal que va expressar oposició al funcionament de la presó, principalment per la preocupació pels possibles impactes negatius que aquesta podia comportar per a la comarca i per la percebuda manca de transparència de les administracions, va experimentar una pèrdua progressiva de força malgrat mantenir-se actiu durant un període considerable de temps. D'altra banda, l'exalcalde Ezequiel Martínez, després de vint-i-quatre anys al capdavant de l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada, va abandonar la política, deixant enrere un llegat significatiu.

Aquesta successió de fets demanava a crits un reportatge, aquí el teniu.

1970*

Es comença a plantejar el tancament de la Model

Arxiu Regió 7

1990

1991-2011 Ezequiel Martínez és alcalde de Sant Joan de Vilatorrada

1980

1983-1987 Ezequiel Martínez és alcalde de Sant Joan de Vilatorrada

2002

El gener de 2002 Ricard Torras adquireix una peça de sòl rústic al terreny de les Torres del Bages

2004

2004-2010 Pla d'equipaments penitenciaris

23 de gener del 2004 neix la plataforma El Bages diu No a la Presó

29 de febrer del 2004 els manifestants tallen l'Eix de Llobregat

6 de març del 2004 es manifesten més de mil persones a Manresa en contra de la presó

27 de març del 2004 es fa la primera manifestació conjunta -plataforma + alcaldes bagencs-

El maig del 2004 Ezequiel Martínez proposa a la Generalitat les terres del Camp de Lledoners

El maig de 2004 la Generalitat compra les terres del Camp de Lledoners, propietat de Jordi Mas

El maig del 2004 la Plataforma El Bages diu No a la Presó passa a nombrar-se Respectem el Pla de Bages

Arxiu Regió 7

2008

17 d'octubre del 2008 el Departament de Justícia presenta a l'Ajuntament de Sant Joan la petició per fer una modificació puntual del Pla General al voltant de de Lledoners

24 d'octubre del 2008 inauguració de Lledoners

Un cop en funcionament, Respectem el Pla de Bages abandona la lluita anti presó

Arxiu Regió 7

2024

Legalització urbanística de Lledoners

2011

Acaba el mandat d'Ezequiel Martínez

2015

23 de gener del 2015 l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada aprova el POUM, de zona d'especial protecció agrícola a sòl urbanitzable industrial

2017*

8 de juny del 2017 tancament de la Model

2018

4 de juliol del 2018 Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Turull, Joaquim Forn, Josep Rull, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart arriben a Lledoners

2005

25 de febrer del 2005 s'aprova el Pla Especial amb relació a la construcció de Lledoners

Novembre del 2005 primeres investigacions Caso Malaya

2006 neix Meandre

2006

26 de maig del 2006 s'adjudiquen les obres de Lledoners -projecte de Fabré & Torras Arquitectes-

L'estiu del 2006 comencen les obres del Centre Penitenciari Lledoners

2003

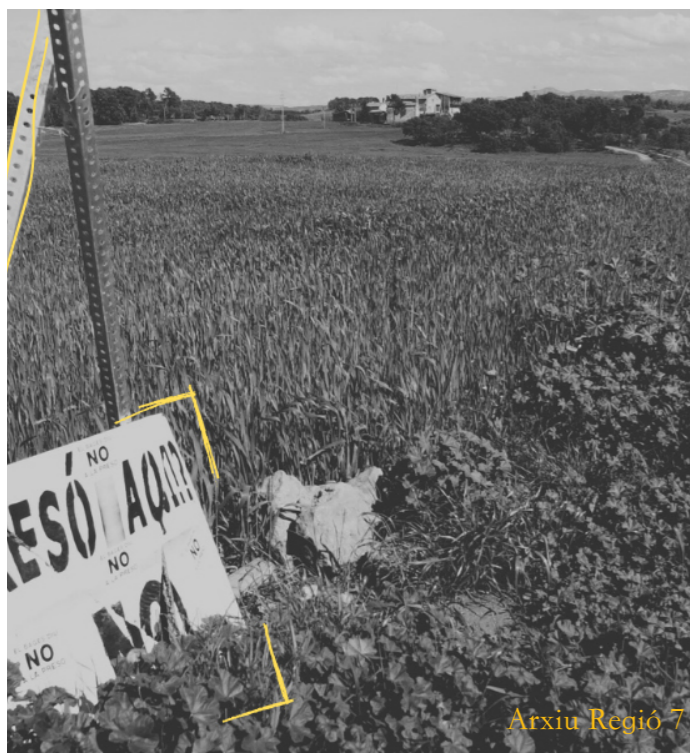
29 maig del 2003 la Generalitat es decideix a comprar el terreny de les Torres del Bages

30 de maig del 2003 Ricard Torras compra dues terres més a les Torres del Bages

11 de juny del 2003 s'aprova el POUM, el Camp de Lledoners és qualificat de zona per a usos agrícoles

El juliol del 2003 Incasòl compra de les terres a Ricard Torras

16 de novembre del 2003 canvi de govern al tripartit

Arxiu Regió 7

Agència Catalana de Notícies. (24 d'abril del 2009). *El TSJC anul·la el pla urbanístic aprovat per construir la presó de Lledoners*. El punt avui.

<https://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/286833--el-tsjc-anulmla-el-pla-urbanistic-aprovat-per-construir-la-presos-de-lledoners-.html>

Ajuntament de Barcelona. *La historia de La Model: La Model*.

<https://www.lamodel.barcelona/es/la-model/la-historia-de-la-model-odel>

Ajuntament de Barcelona, Urbanisme, Transició Ecològica, Serveis Urbans i Habitatge. *Protecció del patrimoni arquitectònic*.

<https://ajuntament.barcelona.cat/ecologiaurbana/ca/serveis/la-ciutat-funciona/urbanisme-i-gestio-del-territori/proteccio-del-patrimoni-arquitectonic>

Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada. (2003). *El Pla d'Ordenació Urbanística de Sant Joan de Vilatorrada es va aprovar definitivament el dia 11 de juny de 2003*.

<https://www.santjoanvilatorrada.cat/ca/ajuntament/pla-dordenacio-urbanistica-municipal-poum>

Badia, E. (21 de març del 2005). *Aprovat el pla especial per a construir la presó del Bages en el municipi de Sant Joan de Vilatorrada*. El País.

https://elpais.com/diario/2005/03/21/catalunya/1111370851_850215.html

Badia, E. (2004). *El venedor del solar de la presó del Bages dirigeix un ens públic dedicat a evitar l'especulació*. El País.

https://elpais.com/diario/2004/01/26/catalunya/1075082838_850215.html

Badia, E. (26 de gener del 2004). *La Generalitat va pagar 5,2 milions per un terreny per a la presó que mesos enrere va ser venut per 1,3: El Incasòl va comprar una finca rústica a una signatura que l'havia adquirit poc abans*. El País.

https://elpais.com/diario/2004/01/21/catalunya/1074650851_850215.html

Badia, E. (1 de març del 2004). *Mil persones protesten contra la presó projectada al Bages*. El País.

https://elpais.com/diario/2004/03/01/catalunya/1078106848_850215.html?event=go&event_log=go&prod=REGCONTADOR&co=popup_re_gwall

Badia, E. (7 de març del 2004). *Mil persones protesten contra la presó projectada al Bages*. El País.

https://elpais.com/diario/2004/03/07/catalunya/1078625247_850215.html

Badia, E. (28 de març del 2004). *500 veïns es manifesten contra la presó del Bages*. El País.

https://elpais.com/diario/2004/03/28/catalunya/1080439654_850215.html

Badia, E. (1 de maig del 2009). *Tura afirma que la sentència de Lledoners "no diu res que no sigui reparable"*. Regió 7.

<https://www.regio7.cat/comarques/2009/05/01/tura-afirma-sentencia-lledoners-diu-50691348.html>

Badia, E. (23 d'octubre del 2018). *14 anys que es va destapar la gran especulació dels terrenys*. Regió 7.

<https://www.regio7.cat/bages/2018/10/23/14-anys-destapar-gran-especulacio-50150483.html>

Batlle, A. *El pla d'equipaments penitenciaris 2004-2010*.

https://www.ugtpresons.com/DOWNLOAD/admon/Batlle_%20parlament_5.10.05.pdf

BOE-A-1984-4310, *Reial decret 3482/1983, de 28 de desembre, sobre traspàs de serveis de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria d'Administració Penitenciària, número 43 secció I. Disposicions generals* (1984).

<https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-1984-4310>

BOE-B-2006-309131, *GESTIÓ D'INFRASTRUCTURES, S. A.* Empresa pública de la Generalitat de Catalunya. (2006).

https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-B-2006-309131

Bouteille, M. (28 de novembre del 2022). *Una presó a la ciutat: De tots dos costats dels murs*. Prison Insider.

<https://www.prison-insider.com/es/articles/une-prison-dans-la-ville>

Bricollé, D. (2 de maig del 2005). *L'oposició de Sant Joan demana la dimissió de l'alcalde per la sentència sobre la presó*. Regió 7.

<https://www.regio7.cat/comarques/2009/05/02/1-oposicio-sant-joan-demana-50691084.html>

Bricollé, D. (5 de gener del 2024). *La presó de Lledoners queda legalitzada 15 anys després de la posada en servei*. Regió 7.

<https://www.regio7.cat/bages/2024/01/05/preso-lledoners-queda-legalitzada-15-96538303.html>

Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. (23 de març del 2006). *Adjudicades les obres de construcció del Centre Penitenciari Lledoners*.

<https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/76618/adjudicades-obres-construccio-del-centre-penitenciari-lledoners>

Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. *Centre Penitenciari Lledoners*.

https://justicia.gencat.cat/ca/departament/infraestructures/centres_penitenciaris/cplledoners/

Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. (2008). *CENTRE PENITENCIARI LLEDONERS*.

https://repositori.justicia.gencat.cat/bitstream/handle/20.500.14226/595/opuscle_cp_lledoners.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. (24 d'octubre del 2008). *El president de la Generalitat, José Montilla, i la consellera de Justícia, Montserrat Tura, han inaugurat el Centre Penitenciari Lledoners: És el primer centre d'una nova generació d'equipaments penitenciaris de dimensions més reduïdes, pensats per millorar la gestió i la tasca de reinserció dels condemnats.*

<https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/5653/president-generalitat-jose-montilla-consellera-justicia-montserrat-tura-han-inaugurat-centre-penitenciari-lledoners>

Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. (2009). *Informació estadística bàsica: serveis penitenciaris rehabilitació i justícia juvenil.*

<https://www.feicat.cat/wp-content/uploads/2018/01/docEstadisticaServeispenitenciarisrehabilitaciojusticiajuvenil2009.pdf>

Departament de Territori, Secretaria de l'Agenda Urbana de la Generalitat de Catalunya. (2022). *COMISSIÓ TERRITORIAL D'URBANISME DE LA CATALUNYA CENTRAL.*

https://www.gencat.cat/territori/urbanisme/ctu_inf/CTUCC_inf_20221019.pdf

Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. *Resolució TES/694/2016, de 3 de març, per la qual s'emet la declaració ambiental estratègica de la Modificació puntual del Pla d'ordenació urbanística municipal al sector Mas Mollet-Q-Alis-Camp del Lledoner, al terme municipal de Sant Joan de Vilatorrada (exp. OTAACC20150036). núm 7083.* (2016).

<https://cido.diba.cat/legislacio/6335300/resolucio-tes6942016-de-3-de-març-per-la-qual-semet-la-declaracio-ambiental-estrategica-de-la-modificacio-puntual-del-pla-dordenacio-urbanistica-municipal-al-sector-mas-mollet-q-alis-camp-del-lledoner-al-terme-municipal-de-sant-joan-de-vilatorrada-exp-otaacc20150036-departament-de-territori-i-sostenibilitat>

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 4791 – 3.1. (2007).

https://dibaaps.diba.cat/vnis/temp/CIDO_dogc_2007_01_20070103_DOGC_20070103_281_281.pdf

Diputació de Barcelona. (2005). *S247 Comunitats Europees – Obres – Procediment obert.*

https://dibaaps.diba.cat/vnis/temp/CIDO_doce_2005_12_20051223_S247_8.pdf

Direcció General de Comunicació de la Generalitat de Catalunya. (4 de maig del 2004). *Declaració sobre la futura presó del Bages.*

<https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/70599/declaracio-sobre-futura-presó-del-bages>

El País. (16 de gener del 2004). *La Generalitat de CiU va comprar terrenys prop de Manresa per a una presó.* El País.

https://elpais.com/diario/2004/01/16/catalunya/1074218847_850215.html

El Punt Avui. (25 d'abril del 2009). *La justícia anul·la el pla urbanístic que va permetre construir la presó del Bages.* El Punt Avui.

<https://www.elpuntavui.cat/territori/article/30293-la-justicia-anulmla-el-pla-urbanistic-que-va-permetre-construir-la-presó-del-bages.html>

Fabré & Torras Arquitectes Associats. (2005). *CONCURS CENTRE PENITENCIARI LLEDONERS.*

<http://www.fabretorras.com/print.php?id=67&lang=es>

Fenoy, E. Salvans, M. (2018). *Pla especial de masies, cases rurals i altres edificacions en sòl no urbanitzable.*

<https://www.santjoanvilatorrada.cat/ca/recursos/normativa/poum/st2014024pes073-memoria-i-planols-1.pdf>

Forero Martin, D. E. (2017). *Presó per a la ciutat: estudio sobre els equipaments carceraris a Colòmbia.* Barcelona: Departament d'Urbanisme i Ordenació del Territori. Universitat Politècnica de Catalunya. Doi:10.5821/siuu.6378

https://upcommons.upc.edu/bitstream/handle/2117/108214/32BCN_ForeroDaniel.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Foucault, M. (1975). *Vigilar i castigar: naixement de la presó.* Siglo veintiuno ediciones.

La Vanguardia. (17 d'abril del 2004). *Dos mil persones es manifesten a Manresa contra el projecte de presó al Bages.* La Vanguardia.

<https://www.lavanguardia.com/vida/20040430/51262792029/la-generalitat-construira-la-carcel-del-bages-en-sant-sant-joan-de-vilatorrada.html>

La Vanguardia. (30 d'abril del 2004). *La Generalitat construirà la presó del Bages a Sant Joan de Vilatorrada.* La Vanguardia.

<https://www.lavanguardia.com/vida/20040430/51262792029/la-generalitat-construira-la-carcel-del-bages-en-sant-sant-joan-de-vilatorrada.html>

La Vanguardia. (24 d'abril del 2009). *La presó de Lledoners es va fer amb una planificació urbanística il·legal.* La Vanguardia.

<https://www.lavanguardia.com/vida/20090424/53689082457/la-carcel-de-lledoners-se-hizo-con-una-planificacion-urbanistica-ilegal.html>

La Xarxa. (5 de juliol del 2003). *L'alcalde de Sant Joan, Ezequiel Martínez, serà el nou president del Consell Comarcal del Bages.* La Xarxa.

<https://www.laxarxa.cat/altres/noticia/l-alcalde-de-sant-joan-ezequiel-martinez-sera-el-nou-president-del-consell-comarcal-del-bages>

La Xarxa. (12 de març del 2004). *Una presó al Bages.* La Xarxa.

<https://www.laxarxa.cat/media/noticia/34-una-presó-al-bages-34>

La Xarxa. (14 de març del 2004). *Ràdio Sant Fruitós, Ràdio Sant Joan i Ràdio Santpedor uneixen esforços en el programa especial Una presó al Bages.* La Xarxa.

<https://www.laxarxa.cat/altres/noticia/radio-sant-fruitos-radio-sant-joan-i-radio-santpedor-uneixen-esforços-en-el-programa-especial-34-una-presó-al-bages>

La Xarxa. (3 d'octubre del 2004). *Els veïns es manifesten contra la presó del Bages.* La Xarxa.

<https://www.laxarxa.cat/altres/noticia/els-veïns-es-manifesten-contra-la-presó-del-bages>

Longo, F. Esteve, M. Pardo, F. *Cas d'estudi: El tancament de la presó Model Impuls i èxit d'una reordenació penitenciària.* Esade.

<https://www.esade.edu/itemsweb/idgp/Tancament%20de%20la%20Model.pdf>

Mañé, P. (9 de juny del 2009). *Sant Joan aprova el canvi urbanístic per salvar la sentència contra la tramitació de la presó*. Regió 7.
<https://www.regio7.cat/comarques/2009/06/09/sant-joan-aprova-canvi-urbanistic-50687608.html>

Martín, A. Hordila, C. (9 de maig del 2023). *LA SOCIETAT CONEIX QUINA ÉS LA FINALITAT DE LA PRESÓ O VIVIM ENGANYATS?*. Clínica Jurídica de Acció Social. (Universitat de Salamanca)
<https://clinicajuridica.usal.es/2023/05/09/la-sociedad-conoce-cual-es-la-finalidad-de-la-carcel-o-vivimos-enganados/>

Meandre. (1 de febrer del 2022). Nota premsa 1-2-22.
<http://meandremanresa.com/wp-content/uploads/2022/02/Nota-premsa-Meandre-1-2-222.pdf>

Meandre. (15 de març del 2022). *Meandre deixa a la teulada dels partits polítics i alcaldia de Sant Joan de Vilatorrada poder perdre o preservar definitivament el gran atractiu que té pel poble l'entorn del camí de Joncadella*.
<http://meandremanresa.com/wp-content/uploads/2022/03/Nota-premsa-2-Meandre-DEF-15-3-22.pdf>

Meandre. (21 d'octubre del 2022). *Meandre deplora que el Ple de l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada hagi aprovat per unanimitat reiniciar el procediment per requalificar com a sòl urbanitzable el camp de Lledoners, al bell mig del corredor ecològic i social del camí de Joncadella*.
<http://meandremanresa.com/wp-content/uploads/2022/11/Nota-premsa-Lledoners-21-11-2022.pdf>

Montejo, B. C. (30 de setembre del 2022). *8 de cada 10 persones no tornen a presó després de complir una pena privativa de llibertat*. Ministerio del Interior.
<https://www.interior.gob.es/opencms/es/detalle/articulo/8-de-cada-10-personas-no-vuelven-a-prision-tras-cumplir-una-pena-privativa-de-libertad/>

Museu d'Història de Catalunya. *Desconstruint La Model: Una presó al segle XIX al segle XXI*.
https://www.mhcat.cat/enmhc/exhibitions/exhibition_history/desconstruint_la_model/arquitectura

Nació digital. (30 d'abril del 2009). *Tura reitera a Sant Joan de Vilatorrada que la sentència del TSJC no qüestiona l'existència de la presó dels Lledoners*. Nació digital.
<https://www.naciodigital.cat/manresa/noticia/5717/tura-reitera-sant-joan-vilatorrada-sentencia-tsjc-no-questiona-existencia-presos-dels-lledoners>

Nació Digital. (10 de maig del 2023). *Nova caminada reivindicativa per salvar el camp de Lledoner de Sant Joan*. Nació Digital.
https://naciodigital.cat/manresa/societat/nova-caminada-reivindicativa-per-salvar-el-camp-de-lledoner-de-sant-joan_1787483_102.html

Ordoñez, L. (2006). *La globalització de la por*. Revista de Estudios Sociales. (pp. 95-103).
<https://www.redalyc.org/pdf/815/81502512.pdf>

Oscar. (28 de setembre del 2023). #339 *La cultura del pelotazo*. [Podcast]. Everand.
<https://es.everand.com/podcast/674250064/339-La-cultura-del-pelotazo-Hola-Soy-Oscar-Gracias-por-acompanarme-en-un-nuevo-episodio-del-podcast-de-Recuerda-que-puedes-conseguir-el-texto>

Prensa y prisiones. (18 de novembre del 2008). *Montilla anuncia que la crisis no frenará la construcción de prisiones*. Prensa y prisiones.
<http://prensaprisiones.blogspot.com/2008/11/montilla-anuncia-que-la-crisis-no.html>

Regió 7. (2 de febrer del 2022). *Meandre posa un nou escull a la requalificació del camp de Lledoner*. Regió 7.
<https://www.regio7.cat/bages/2022/02/02/meandre-posa-nou-escull-requalificacio-62213383.html>

Rodríguez, D. (17 de juny del 2012). *Els dilemes de viure prop de les presons*. Periodismo3ecs.
<https://periodismo3ecs.wordpress.com/2012/06/17/los-dilemas-de-vivir-en-comunidades-cercanas-a-las-carceles/>

Sardans, J. (14 de febrer del 2024). *La legalització de Lledoners*. Regió 7.
<https://www.regio7.cat/opinio/2024/02/14/legalitzacio-lledoners-98149425.html>

Smythe, J. A. (1970). *Arquitectura penitenciària*. Universidad Nacional Mayor de San Marcos (pp. 56-77).

Universitat Pompeu Fabra. *El sistema penitenciari català*.
https://www.upf.edu/documents/2846463/7050044/El_sistema_penitenciari_catalx.pdf/e692bb51-4ebe-53fd-82e4-faa1677a009c

Vázquez, S. (15 de desembre del 2021). *Requalificació a sòl industrial de l'entorn de Lledoners*. Manresadiari.
<https://m.manresadiari.cat/noticies/detail.php?id=66920#>

3CAT. (17 de febrer del 2004). *Unanimitat a l'Ajuntament de Manresa contra el projecte de presó a Sant Joan de Vilatorrada*. 3CAT.
<https://www.ccma.cat/324/unanimitat-a-lajuntament-de-manresa-contr-el-projecte-de-presos-a-sant-joan-de-vilatorrada/noticia/58605/>

3CAT. (6 de març del 2004). *Més d'un miler de persones es manifesten a Manresa contra la instal·lació d'una presó al Bages*. 3CAT.
<https://www.ccma.cat/324/mes-dun-miler-de-persones-es-manifesten-a-manresa-contr-la-instal-lacio-duna-presos-al-bages/noticia/60152/>

3CAT. (23 de març del 2004). *El Consell del Bages demana a la Generalitat que retiri el projecte de la presó de Sant Joan*. 3CAT.
<https://www.ccma.cat/324/el-consell-del-bages-demana-a-la-generalitat-que-retiri-el-projecte-de-la-presos-de-sant-joan/noticia/61542/>

3CAT. (30 de març del 2004). *Els alcaldes del Bages surten pessimistes de la reunió amb Justícia per la futura presó*. 3CAT.
<https://www.ccma.cat/324/els-alcaldes-del-bages-surten-pessimistes-de-la-reunio-amb-justicia-per-la-futura-presos/noticia/62173/>

3CAT. (5 de novembre del 2004). *La plataforma contrària a la presó del Bages presenta més de 1.600 al·legacions al projecte*. 3CAT.

<https://www.ccma.cat/324/la-plataforma-contraria-a-la-presó-del-bages-presenta-més-de-1-600-al·legacions-al-projecte/noticia/78388/>

3CAT. (13 de novembre del 2004). *Talls a la comarcal C-16 a Puig-reig en protesta per la construcció d'una nova presó*. 3CAT.

<https://www.ccma.cat/324/talls-a-la-comarcal-c-16-a-puig-reig-en-protesta-per-la-construccio-duna-nova-presó/noticia/78981/>

3CAT. (18 de setembre del 2005). *La construcció de noves presons catalanes comportarà un augment del 50% de la plantilla*. 3CAT.

<https://www.ccma.cat/324/la-construccio-de-noves-presons-catalanes-comportara-un-augment-del-50-de-la-plantilla/noticia/99359/>

3CAT. (30 de maig del 2006). *Sant Joan de Vilatorrada rebrà 842.000 euros com a compensació per la instal·lació del Centre Penitenciari de Lledoners*. 3CAT.

<https://www.ccma.cat/324/sant-joan-de-vilatorrada-rebra-842-000-euros-com-a-compensacio-per-la-installacio-del-centre-penitenciari-de-lledoners/noticia/126780/>

3CAT. (23 de juny del 2006). *Respectem el Pla de Bages denuncia que ni l'Ajuntament de Sant Joan ni el Govern han informat de l'inici de les obres de la presó*. 3CAT.

<https://www.ccma.cat/324/respectem-el-pla-de-bages-denuncia-que-ni-lajuntament-de-sant-joan-ni-el-govern-han-informat-de-linici-de-les-obres-de-la-presó/noticia/132077/>

AN

NE

XOS

ENTREVISTES

ENTREVISTES

ENTREVISTES

ENTREVISTES

ENTREVISTES

ENTREVISTES

ENTREVISTES

ENTREVISTA EZEQUIEL MARTÍNEZ -ALCALDE DE SANT JOAN DE VILATORRADA EN EL MOMENT DELS FETS

P1: El seu primer mandat com a alcalde de Sant Joan va ser durant els anys 1983 i 1987. L'any 1991 tornes a ser elegit alcalde del poble i fins al 2011 -sent vostè qui decideix deixar el càrrec-. Com comença i amb quins objectius inicia la seva carrera política?

R1: "Jo estava fent de mestre i a mi em va tocar la feina de fer l'escola pública. Vam arribar un grup de gent jove amb ganes de pensar. Amb la migració va començar a venir gent i es va anar omplint l'escola. Vaig entrar a fer de mestre a l'escola Nuestra Señora del Carmen l'any després d'inaugurar-lo. Vaig estar un any fent de mestre i va marxar l'antic director de las Escuelas Nacionales i amb vint-i-cinc anys jo ja era director de l'escola. El problema que teníem va ser que se'ns va omplir el col·legi nou en un no res, havíem de fer aularis per tot arreu perquè no hi havia possibilitat que en un edifici hi cabessin tots els alumnes. Vam fer una bona feina, les escoles de Sant Joan van agafar molt prestigi. Es va començar a buscar un edifici que és el que avui dia es diu Escola Collbaix. En aquest impàs, el 1983 em van venir a buscar per fer d'alcalde per la feina que havia fet a l'escola. Pensa que jo era de Manresa, però jo tenia bona premsa. Jo no era fill del poble a mi em coneixia només la gent vinculada a l'escola, això es va moure a nivell de poble i vaig aconseguir majoria absoluta a la primera legislatura. No teníem equipaments, el primer que es va buscar va ser el Mas Sant Joan i es va desenvolupar tota aquesta zona. Nosaltres creiem que havíem de tenir una icona històrica, Sant Joan no tenia res històric. El Mas Sant Joan té una església històrica, llavors vam comprar el Mas com a aspecte cultural. Vam començar a fer una segona onada a la zona del Parc Catalunya, la vam anar ordenant i a fer carrers ordenats, aquesta va ser la feina dels primers quatre anys.

Quan arribo als quatre anys vaig fer un error, jo compaginava l'escola i l'ajuntament, era impossible, em va desbordar totalment. Jo estava en aquell moment en el partit dels socialistes, PSC, i va sortir un candidat molt fort que era fill del poble, el Francesc Iglesias, era fill del poble era molt conegut i tal. Vam quedar empatats, vam quedar 6 6 1, el partit que llavors em podia donar suport a mi era el que abans era el PSUC, però el PSUC es va dividir o sigui es va trencar. I llavors va quedar el que diria jo que era la branca més radical, el PCC, el Partit dels Comunistes de Catalunya. Bueno, jo no m'entenia amb aquesta gent, ni vaig parlar amb ells, eren molt radicals, jo era més aviat moderat. I no vam arribar a cap acord, com no vam arribar a cap acord, com el Francesc Iglesias i Convergència tenien més vots van poder governar, però clar el problema és que com no tenien majoria havien de governar amb el recolzament de PCC, i això va ser un desastre. Moltes coses no els hi aproven, els pressupostos no els tiraven endavant. Jo vaig tornar a l'escola, i vaig tornar a fer de director durant dos anys, a l'escola hi havia bon record.

Vulguis o no et quedava allò de dir què he fet malament. Jo ja sabia que el candidat era molt potent, molt conegut i molt respectat a Sant Joan, però em vaig tornar a presentar, i llavors s'havia produït un petit canvi. El PCC ja no va guanyar, va guanyar Iniciativa, el que ara serien comuns, llavors jo portava gent d'iniciativa a la meua llista: la Cuixita Terres, el Francesc Codina... Jo amb els d'Iniciativa em portava molt bé, i vam treure el 6 6 1, jo tenia més vots que el Francesc, i per tant el vot que faltava era el d'Iniciativa."

P2: Quina va ser la clau per mantenir el seu mandat tants anys? Creu que la gent ja havia adquirit una confiança i lleialtat cap a vostè?

R2: Vaig tornar a ser alcalde. Les coses ja van canviar, jo havia deixat l'escola, vaig demanar l'excedència, em vaig dedicar a l'alcaldia exclusivament. Vaig començar a desenvolupar el Pla General, a gestionar-ho, jo diria que millor, però hi havia un problema econòmic. Als ajuntaments no arribaven diners. Jo i altres alcaldes ens vam moure, clar tu pots tenir bones idees, moltes ganes de pensar, però si no hi ha diners no ho pots fer. Vam aconseguir que l'Estat ens passés diners als ajuntaments, i als anys noranta va començar una cosa molt important. Sant Joan, a través dels Plans Generals que es comencen a desenvolupar, tenia molts recursos, ingressaven molts diners per llicències d'obra i plusvàlues. La gent comprava, la gent feia obres, la gent tenia feina i això generava una riquesa indirecta de la que l'ajuntament es va beneficiar. Això va permetre, potser endeutar-nos, per avançar les coses perquè havies d'agafar un crèdit, però el podíem pagar. Fèiem crèdits a deu anys i els pagàvem bé."

P3: Quina va ser la clau per mantenir el seu mandat tants anys?

R3: "A la tercera legislatura em torno a presentar i aquí ja torno a obtenir majoria absoluta, ja s'havia vist una gestió. Aquesta gestió va ser la clau de dues majories absolutes consecutives. La primera va ser ajustada, a l'altre ja no es va presentar l'Iglesias, jo reconec que era una persona preparada, va marxar de diputat. Llavors ja es van començar a fer coses més importants. Sant Joan no disposava d'un centre cultural ni d'un centre urbà. Es va treballar en el que jo dic el centre urbà, el Parc Catalunya, la Fàbrica Cal Gallifa. Sant Joan era un poble que de cop i volta es troba amb un equipament potent. En l'anterior legislatura es va fer la residència. La fàbrica ha sigut un element vertebrador durant molts anys, estem parlant de 3.000 m² que vam habilitar. Allà vam fer el centre cultural, allà s'ha fet balls, concerts, de tot. A cada legislatura anàvem fent una planta. Tot això va crear un centre molt potent, no només cultural, sinó que també residencial -hi havia la residència i el primer any que vaig entrar vaig inaugurar la llar d'infants Barrufets-. Hi ha verd, hi ha part dura a dalt, hi ha element cultural, residencial, o sigui hi ha serveis. Tot això la gent ho va valorar. De tal manera que la majoria absoluta que s'obté en aquell moment és del 60%. Una bestiesa, em sembla que van ser 9 dels 17 regidors. Més el recolzament d'Iniciativa, o sigui parlem de molt. El tema de l'urbanisme era molt important a Sant Joan, era un poble molt desordenat. Vam començar a desenvolupar el Torrent Canigó, un fet fonamental. Era un torrent, no es podia edificar, vam demanar ajuts la Generalitat ens cobria un 50%, no teníem diners. Vaig anar a Madrid, allà em van donar el 75%. Es va poder fer l'avinguda del Torrent Canigó, el CAP i vivendes de protecció social. De mica en mica durant aquests anys tot això es va edificant; font d'ingressos i gestió econòmica. Això permet continuar fent més coses. Hi ha un sector que està urbanitzat, però no edificat, perquè va venir la crisi econòmica i es va parar tot. La crisi paralitza, els recursos que hi ha ara no són els que s'hauria de tenir. També vam fer un Parc de ribera, una part verda. Entremig accions complementàries com la zona esportiva, es va fer el pavelló, pistes de tennis i es va cobrir el pavelló i es va ampliar la residència. Això ha sigut una gestió molt treballada, jo em vaig dedicar molt al poble durant aquests anys, no vaig entrar en política institucional."

P4: A principis dels anys dos mil el govern de CiU tenia una clara voluntat de construir diverses presons arreu del territori català i es presenta la Catalunya Central com un dels espais candidats. El mes de juliol de l'any 2003 es va signar una operació per part de l'executiu català per tal d'adquirir el terreny de Torres i Bages per un preu desmesurat. Consta que el Consell Comarcal no estava assabentat d'aquesta operació. El seu ajuntament tenia idea que aquestes accions estaven succeint?

R4: "A mi un periodista de la SER un Nadal que estava jo a casa tranquil · lament em truca. Al desembre, i em diu: alcalde, a Sant Joan es fa una presó. Això com pots comprovar, a casa amb la dona em vaig quedar de pedra. Això la gent en el seu moment no s'ho va creure. Llavors hi havia hagut el tripartit, al canvi de govern, el CiU va passar a Maragall. Maragall entra amb el pacte d'Esquerra amb Iniciativa. Feia pocs dies que s'havia fet el canvi quan em va arribar a mi la notícia. I clar jo em vaig trobar que ostres, una presó, amb la connotació negativa que tenien en aquell moment les presons. Jo vaig trucar i vaig dir escolta a mi ningú m'ha avisat, ningú del govern m'ha avisat. Aquesta gent perquè va començar a comprar aquestes terres?, a un preu desorbitat, perquè hi havia de passar una presó? No. L'eix transversal no havia de passar per on passa ara, havia d'anar per sota Collbaix, per Juncadella. Hi va haver un canvi en la direcció d'urbanisme de Barcelona, prova d'això l'Incasòl va comprar unes terres on no hi ha res, és agrícola, i el va comprar. Aquests senyors compren 40 hectàrees, l'eix transversal passava pel costat, per que?, segurament amb intencions de fer inversions de fer una altra cosa, sigui polígons industrials, que és el que van fer a la recta de Sallent per l'autopista. Clar aquí no es podia desenvolupar industrialment perquè no hi havia cap carretera potent, no hi havia autopista. El fet de traslladar l'Eix Transversal significa que totes les terres d'Incasòl queda mort. Es troben amb uns terrenys que no sabien què fer-ne ara. Se'n van al Departament de Justícia i els hi diuen nosaltres tenim un terreny a Sant Joan, què es pot fer? Doncs volem fer una presó, i Incasòl tenia aquell terreny. Una part del terreny Justícia el compra. Imagina't el preu del qual van comprar ells el terreny agrícola a comprar-ho Justícia, un pelotazo.

Jo em trobo amb aquesta qüestió sent alcalde. Jo no ho sabia, però Justícia ja havia decidit. Truco a la gent nova que hi havia a Justícia, el nou director de presons era l'Albert Batlle. De conseller hi havia un del tripartit que era de Ciudadanos para el cambio que era el senyor Valls. I clar dic escolta és veritat que volen fer una presó? m'han trucat i m'han dit això. I a mi em van dir: Ezequiel, nosaltres acabem d'entrar i no ho sabem. Costa d'imaginar aquestes coses, eh? Doncs bueno, em diuen ja ho demanaré aquí als funcionaris de la casa que em posin al corrent. Sí, si al cap de dos tres dies em truca i em diu: Ezequiel aquí hi ha una predisposició, des del departament per muntar una presó a Sant Joan, o sigui m'ho confirma. Bueno clar jo i el meu equip un cabreig enorme, ens han enganyat, no ens han dit res, ens han passat un pelotazo aquí. Perquè aquells terrenys no eren els adequats."

P5: A les primeres manifestacions en contra de la presó hi va assistir, què va fer que canviés de visió envers tenir una presó al poble?

R5: "Jo em poso al front d'una manifestació, per això a mi em critiquen per defensar el "No a la presó". Les manifestacions es feien al terreny on anava la presó, per allà passa la via del tren, i és a la part alta del terreny, la part més agrícola, la part més vistosa, les Torres. Jo no ho veia bé allà.

Llavors resulta que un pagès de Sant Martí, no et diré el nom, i em diu Ezequiel aquest terreny no és el més adequat, estem d'acord amb tu, però hi ha un terreny al costat que és més adequat. Vaig a veure'l, és un terreny que està per sota del nivell de l'altre, a l'altra banda de la via i pot connectar amb la rotonda, està més a prop de la carretera que va a Cardona, està més baix es pot fer la presó d'una altra manera no hi ha tant impacte mediambiental. Ostres a mi quan vaig anar a veure'l, m'encanta. Això és una altra cosa. Ens reunim amb el meu equip en parlem, ho valorem i el PSC, el meu partit en aquell moment, i Iniciativa valorem que ara sí que es pot fer la presó. Primerament perquè és un equipament social, segona perquè

ambientalment -fent-la ben feta, suposa un canvi a la situació d'abans, i tercera perquè ens donarà la possibilitat de fer un conveni econòmic amb la Generalitat. Recursos ja no en teníem, ja anaven a la baixa. I efectivament, faig un conveni amb el Govern de Maragall, un conveni molt generós per Sant Joan, que a part d'uns diners que ens pagaven cada any, 100 i pico mil euros d'un impost, a part l'ajuntament de Sant Joan tenia dret durant uns anys a demanar el 50% de tots els equipaments que li fessin falta."

P6: Què es va obtenir -en termes materials- de la instal·lació de la presó al poble?

R6: A partir d'aquí surt l'ampliació de la residència, l'ampliació del CAP, d'aquí surt l'escola Ametllers, d'aquí surt la nova escola de Juncadella, quan a Manresa a Valldaura encara tenen caragoleres. Aquí tindrem caragoleres, no tindriem escoles noves. Aquest conveni em donava suport a avançar moltes la llista i coses que no s'han pogut fer per la crisi, o sigui un conveni molt generós amb Sant Joan, nosaltres vam aprofitar. Jo em vaig començar a endeutar com a ajuntament perquè em pagaven el 50%. El meu canvi d'opinió ve derivat d'un canvi d'ubicació totalment justificat i, a més, una de les coses més importants de conveni és que ens fan un nucli de comunicacions i l'ajuntament no ha de pagar res, el paga íntegrament entre Justícia i Carreteres. Si no recordo malament 6 milions d'euros. Facilita que aquí al Mollet es volia fer un polígon industrial, que encara no s'ha fet. És una càrrega que no ha d'anar sobre el polígon, això dificultava, clar tu si sobre el polígon hi poses una urbanització d'un enllaç així es va inviable, això està fet i és l'entrada la presó. Quan analitzes això fredament dius endavant. Ho he dit poques vegades, però ja han passat els anys i ho puc dir amb tranquil·litat. A mi em van arribar a venir aquí a dir, els mateixos que havien comprat el terreny de primeres, que si volia que ho deixés que recolzarien la causa i la campanya en contra, i jo vaig dir no, ja veniu tard. Per què m'ho devien dir jo em preguntava, per què em diuen això, després de fer el pelotazo. A mi em van arribar veus que estaven preparant la venda a un altre lloc, la compravenda indemostrable, però sí que és veritat que a mi em van venir a dir això. Si hem arribat fins aquí, amb el patiment que he tingut jo, la meva família, la gent del meu equip, que vam patir molt, ens atacaven per tot arreu, la plataforma antipressió, etc.

Quatre-cents i pico llocs de treball, quan Sant Joan depenia molt de la Pirelli i la Pirelli va plegar. Per tant, va ser una oportunitat laboral, en principi això no es va entendre, es pensava la gent que entraria directament a la presó, i això són places de funcionaris. Però ara sí que hi ha molta gent, clar es necessita una formació seria una operació a mig i llarg termini. Van dir que els presos anirien pel carrer, que això seria un desgavell, tot mentida."

P7: L'oposició de Sant Joan va demanar la seva dimissió com a alcalde per la sentència sobre la presó. Considera que la construcció de la presó va fer trontollar la seva llarga trajectòria a l'Ajuntament de Sant Joan?

R7: "De totes maneres el poble és el que dictamina si ho has fet bé o no. Jo ja volia plegar, però el meu equip va insistir que jo em tornés a presentar. Però jo vaig patir molt amb la presó, molt, i jo volia plegar perquè jo tenia la meua plaça de mestre, llavors ja la tenia a l'institut. I la gent que m'havia ajudat em demanava que aguantes. Em vaig tornar a presentar i el poble em va tornar a votar per majoria absoluta, entre Iniciativa i nosaltres. Jo vaig dir jo aguantaré quatre anys més i el 2011 ho vaig deixar. Va ser una legislatura molt bona, vam fer moltes coses amb els diners que ens havia donat el departament i el Govern a través del conveni amb la presó."

ENTREVISTA JOAN VILÀ -PORTAVEU DE LES PLATAFORMES "EL BAGES DIU NO A LA PRESÓ" I "RESPECTEM EL PLA DE BAGES"

P1: La fàbrica de Cal Gallifa presencià el 23 de gener de 2004 el naixement de la Plataforma "El Bages diu No a la Presó". Com sorgeix la Plataforma Cívica el Bages diu No a la Presó?

R1: "Al principi ens vam moure per la manera de fer i d'actuar. Si hi ha una feina prèvia amb una planificació penitenciària a nivell català i resulta que toca una presó al Bages i hi ha diversos terrenys que encaixen, es fa un concurs públic i quan es triï un es paga al que toqui no triplicat. Hi ha d'haver presons, però ben fetes. El fet és com es van fer les coses no la presó en ella mateixa, per aquest motiu protestàvem. Si no hi ha cap protesta la presó s'hagués fet a la finca de les Torres. Inicialment, hi va haver un rebuig popular, ningú sabia explicar el motiu d'instaurar una presó aquí, i el tema dels calers. Hi havia molta barreja de gent. Alguns deien: una presó al costat de casa no la vull, com volent dir, que la posin al costat d'un altre. El sentiment de la Plataforma que es va passar a dir Respectem el Pla de Bages era dir: aquest Pla de Bages s'ha intentat sempre preservar-lo de polígons industrials i que, per tant, quedés un espai una mica verge. Nosaltres volíem defensar això i que no es gastessin els diners inútilment. En els centres penitenciaris s'entén que hi ha d'haver una planificació prèvia. A nivell de Catalunya, alomillor s'hauria d'haver estudiat on es concentra més població i a partir d'aquí plantejar la construcció d'una presó. Els terrenys també han de ser d'una determinada manera per construir qualsevol cosa. Si després d'haver fet una planificació adient es diu que al Bages en toca una i, seguidament, es busquen terrenys que presentin bones condicions i s'escull un doncs cap problema, però aquesta planificació no hi era. Quants anys feia que es podien haver fet coses?, i planificacions i tal, per tal que les coses es fessin ben fetes. Va arribar un punt que els presos no hi cabien, llavors clar, es va córrer i es van fer les coses ràpides, de qualsevol manera. Vist amb perspectiva, les administracions no fan bé la seva feina i quan ja es veuen obligats a fer-la, la fan com poden i trepitjant el que sigui. Tant víctimes vam ser la població en general com els polítics locals. El poder gran utilitza a la població i als polítics locals per aconseguir el que volen."

P2: Ezequiel va qualificar de pelotazo la compra per part de Incasòl de les terres de les Torres. Des de la plataforma entenc que també ho veieu així, oi?

R2: "El tema dels calers que va valdre el terreny. L'empresa que ho va vendre, ho va vendre per cinc milions, però ho acabava de comprar per menys d'un. També és interessant el tema de les dates, l'empresa va ajuntar tres terrenys amb un de sol, un ja el tenia i els altres dos havia quedat amb els propietaris que els hi compraria. La Generalitat li va dir a aquesta empresa que els hi comprava els terrenys un dia 29, el dia 30 aquesta mateixa empresa va acabar de comprar tots els terrenys, és a dir, l'endemà de que la Generalitat li digués que els hi comprava per cinc l'empresa va anar i els va comprar per una misèria. Amb la qual cosa l'empresa anava segura, si la Generalitat no els hi comprava ells tampoc compraven res. Van comprar amb els calers de tothom un terreny que a preu de mercat val un milió per cinc. Es va estar un any la Fiscalia investigant i va acabar dient que no hi havia indicis suficients com per imputar a ningú. Aquesta empresa estava focalitzada en una persona, Ricard Torres, de Pineda, s'havia de veure quins contactes tenia. No sé si la Generalitat li va dir alguna cosa o ell va aprofitar l'oportunitat. El fet palpable són les xifres i les dates."

P3: A les primeres manifestacions en contra de la presó hi van assistir polítics locals, com es va viure des de la Plataforma que els mateixos que van assistir després contribuïssin a la construcció de Lledoners?

R3: "Va sortir als diaris que s'havia trobat aquest projecte de la Generalitat, aquí ningú en sap res. Es va convocar aquesta assemblea, hi havia gent de tot arreu de Sant Joan, Sant Fruitós i Santpedor. Una mica els tres pobles en els que que el tema del terreny inicial, que era el terreny de les Torres de Bages, quedava al mig. Ara quedava veure què en sabien de tot això les autoritats locals, si és que sabien alguna cosa. Aquí també va confluïr que feia poc que la Generalitat havia canviat. La Generalitat venia de ser de Convergència i Unió, i feia poc, quatre o cinc mesos no ho sé, a finals de l'any anterior havia canviat al tripartit. Llavors clar, representa els nous que havien entrat, els del tripartit és com si en un calaix s'haguessin trobat això. Els polítics locals no sabien res. A Sant Joan manava l'Ezequiel, és a dir, els socialistes, representa que eren dels nous que havien arribat i després hi havia els de convergència que eren els de l'anterior Generalitat. Els socialistes deien que ja s'havien trobat amb això en marxa i els de convergència deien que això havia estat en marxa, però són els d'ara que han de dir si continua o no. Representa que la gent vam veure que en comptes de donar explicacions a la gent de, ostres la cosa està així, no sabíem res, però ho hem demanat, només es treuen les culpes, volent dir que ells no tenien res a veure, que si això s'acaba fent és perquè això ja ve d'abans. Vam veure que aquí no hi ha una solució clara, no tenim idea de per quin motiu es fa aquí, per quin motiu s'ha escollit o tocava un altre lloc."

P4: L'Ajuntament de Sant Joan després que un pagès de Sant Martí li digués a Ezequiel que hi havia unes terres més adequades (les del camp de Lledoners) van agafar una posició favorable a la construcció de la presó. Tot aquest entramat d'accions el van fer d'amagat de la ciutadania o vosaltres com a plataforma sabíeu alguna cosa?

R4: "L'Ezequiel va fer aquest moviment de dir, les terres és un terreny molt al mig del Pla de Bages, i va trobar una possibilitat, una alternativa i va acabar sortint bé diguem. Nosaltres vam veure que a nivell urbanístic el terreny tenia una classificació que s'havia de canviar per poder-hi fer el que fos. Aquest canvi urbanístic només el podia fer el poble per normativa, per tant, en mans del municipi està decidir si es fa la presó o no. Amb aquest estira-i-arronsa nosaltres intuïm que l'equip municipal que manava en aquell moment no volia passar per aquest tram, és a dir, si votàvem i sortia que si semblaria que seríem nosaltres com a l'ajuntament que la volem."

P5: No m'han volgut dir a qui pertanyen aquestes terres en primera instància, però saps si un tal Jordi Mas té alguna cosa a veure?

R5: "El terreny del Camp de Lledoners era d'un de Manresa que té una empresa d'excavacions, Excavacions Mas. No sé si eren d'ell o d'una societat de la qual ell formava part, jo recordo una assemblea que vam fer a Pineda i encara no se sabia això. Em va trucar algú enmig de l'assemblea i em va dir: hi ha un terra alternatiu al costat que és del Jordi Mas i estan a punt de fer el tracte. Vaig trucar-lo i no s'hi volia posar, em va dir que no volia saber res. Aquí no se sap. Representa que hem de sumar el que ja s'havien gastat en l'altre terreny, més el que li van pagar al Mas, contant que era el que tocava. Et quedés impotent, no pots fer res. Recordo que van venir un equip d'arquitectes que havia fet el projecte de la presó. Van venir a Cal Gallifa i podies fer preguntes. Jo aixeco la mà i pregunto quant ha valgut aquest projecte?, no volia la xifra exacta. Quan l'administració dona una feina a fer i el preu puja més d'una xifra

x, s'ha de demanar més d'una proposta i es fa un concurs. Vaig preguntar com era que els hi havien donat a ells sense cap mena de concurs. Era una empresa que ja havia fet altres projectes amb la Generalitat. Amb la urgència del moment, això val tant i s'hauria de fer un concurs o fraccionar es va fer ràpid i és fàcil fer-ho malament."

P6: Les obres de la presó també es van fer amb un cert mutisme que vau denunciar, per què creus que la presó de Lledoners presenta tants misteris i accions d'amagat de la ciutadania?

R6: "El tipus de construcció que s'ha fet, representa que no pagues directament a la constructora com quan et fas una casa. S'ha fet com amb una mena de concessió per a molts anys de manteniment, representa que durant aquests anys vas pagant aquesta construcció. Jo com que hi anava molt a córrer i a caminar, un dia de cop veig una colla de gent que estaven delimitant amb tanques tot el perímetre, és a dir, havien començat les obres. Sí que és veritat que un cop en marxa, aquells que actuaven per por no han notat la presó."

7: La campanya va ser molt emblemàtica, recordo adhesius als cotxes, mones amb el lema "El Bages diu No a la Presó. Creu que aquesta mena de propaganda va ajudar al fet que el poble es solidaritzés amb la plataforma?

R7: "Hi va haver molta barreja d'intencions. Vaig detectar que un grup de gent el que no podien veure era l'Ezequiel, aquest grup de gent actuava en contra de l'Ezequiel, no en contra de la presó ni del Pla de Bages. Uns altres només actuaven per la por. Veiés que molta gent que estava a la pila cadascun tenia matisos. A la gent que tenia simpatia a l'Ezequiel potser no els agradava com s'estava actuant, però no es volien posicionar. Va ser una sacsejada forta. Un altre hàndicap va ser, la part que toca a Sant Fruitós és Pineda de Bages, una part rica. Hi havia gent que el que volia era fotre als veïns de Pineda i ja els hi estava bé, també hi va haver aquest moviment. Al diari escrits d'uns, escrits d'altres, a favor o en contra. Jo recordo quan va haver-hi la primera manifestació a Manresa que em van dir: han vingut mil persones, jo no sabia si això és molt o poc. Vaig començar a llegir als diaris que no hi havia hagut mai una manifestació a Manresa de mil persones, doncs suposo que interessa a la gent. Era curiós, a Santpedor manava Esquerra, aquí socialistes i a Sant Fruitós Convergència i a la Generalitat el tripartit. Va venir en Jordi Pujol a fer un acte de Convergència a Manresa, en aquell moment ja expresident, vam voler parlar amb ell. Vam quedar i jo recordo que va dir: ara ja no manem nosaltres, doncs feu el que creieu que heu de fer, volent dir, si a un li convé ficar-se en contra que sí que fiqui, si fossin ells els que havien d'executar-la seria diferent".

P8: Vau denunciar a la Fiscalia l'alt preu de compra i presenteu un recurs contra el decret que habilitava construir la presó. Les diverses sentències, l'última del Tribunal Suprem el 13/12/2012, el van declarar nul de ple dret. Us plantegeu tirar-la o no a terra?

R8: "D'alguna manera la Comissió Territorial d'Urbanisme de la Generalitat va fer el Pla Especial per poder fer la presó sense fer aquest canvi urbanístic, va dir que no calia. Va començar a construir-se la presó sense que l'ajuntament del municipi on es feia hagués de fer cap votació a favor o en contra. Nosaltres vam considerar que allò no podia ser, el Tribunal Superior de Justícia ens va donar la raó, la Generalitat va presentar recurs al Suprem i el Suprem ens va tornar a donar la raó i vam acabar tenint una presó construïda i funcionant en un terreny que van dir que no s'hi podia construir. La solució era que allò havia de quedar

com estava abans. Havíem protestat perquè s'havien gastat molts calers en terrenys, ara que havíem de fer? dir que la tiessin pels terres? No. Com a Plataforma vam intentar que a la finca antiga, la de les Torres, alguna entitat social de la comarca podia aportar algun projecte per utilitzar la finca de les Torres. Volíem anar a la Generalitat i dir: ja que hi ha una sentència que deixa clar que vau actuar malament, com a compensació a la comarca us presentem aquest projecte perquè la finca de les Torres serveixi per a alguna cosa. Vam contactar amb ampans, la creu roja, teníem ja altres projectes en marxa, o acabava de sortir res clar per poder anar la Generalitat amb una proposta. Ara sí que s'ha fet aquest canvi que s'havia d'haver fet inicialment des de l'ajuntament de Sant Joan, a l'ajuntament se'ls va dir des de fora que no calia i no ho van fer i ara s'ha fet. Per tenir-nos contents tampoc cal fer equipaments de compensació que no s'aprofiten, no és la manera. Jo no he vist cap benefici material."

ENTREVISTA JOAN BOTELLA- POLITÒLEG I CATEDRÀTIC DE CIÈNCIA POLÍTICA

P1: En què consisteix -en l'àmbit català- el fenomen de la personalització del vot i deslligament del partit del candidat a l'alcaldia?

R1: "En els àmbits allunyats del conflicte polític central, és possible centrar el debat en temes locals, en qüestions no abordades pels principals líders polítics. Tot i que la dinàmica general apunta a la centralització ("nacionalització", diuen a França) del debat polític, la combinació de l'existència de qüestions locals (relativament deslligades dels grans temes polítics) i de líders polítics locals que vulguin i puguin jugar aquesta carta és el que permet que certs contextos locals funcionin d'una manera diferent, específica.

En un nivell senzill, els ciutadans prefereixen que els candidats locals siguin gent "local", amb criteri propi, i que no es limitin a seguir les orientacions de la cúpula central del partit; en un nivell més ambiciós, pot resultar victoriós el polític que sàpiga construir una coalició local d'interessos diferents, habitualment separats, que puguin confluïr en un programa determinat. A Barcelona, Xavier Trias no va aconseguir alliberar-se prou dels dirigents centrals de Junts; en canvi, Garcia Albiol a Badalona va saber fer que la gent no pensés en "PP", sinó en una imatge de ciutat, dels seus problemes i de com enfocar-los.

Es combinen molts elements: desordre de l'espai polític : votants catalanistes fatigats del "procés" i cansats de la baralla entre els seus partits; votants socialistes catalanistes reanimats pel canvi a la direcció del PSOE; característiques pròpies de la ciutat, en el cas de Granollers a la frontera entre "regió metropolitana" i "Catalunya interior", el que dona una major flexibilitat a les preferències polítiques. És molt important a Catalunya la coexistència de dos eixos de conflicte polític, esquerra - dreta i "Catalunya" - "Madrid", el que fa que un partit que et queda molt lluny en un dels dos eixos et pugui quedar a prop en l'altre."

P2: Quines consideres que són les conseqüències -tant positives com negatives- de la personalització del vot?

R2: "Pel que fa a les positives, redueix la polarització i el soroll polític, l'ambient de bronca entre la ciutadania, els polítics, etc. I les negatives potser dos elements: no és hereditari, i per tant fa difícil la successió; i erosiona el pes i el paper dels partits polítics."

ENTREVISTA ENRIC BADIA- PERIODISTA DE REGIÓ 7 I EL PAÍS EN EL MOMENT DELS FETS

P1: Des del mitjà -en aquest cas Regió 7- com es va cobrir la construcció de la presó al Bages? Com recorda el desencadenament d'aquest esdeveniment, i la posterior publicació de notícies relacionades amb el cas?

R1: "Nosaltres vam investigar, vam anar a buscar els registres. A mi directament no, però algú ens va avisar que havíem d'estar alerta amb això. També és veritat que hi havia molta pressió per tot el moviment anti presó, veus que no ets tu sol el que pensa vejam què passa aquí. Et pot sobtar el preu de venda, però nosaltres el que buscàvem era que era un sòl no urbanitzable i el van fer urbanitzable. Aquests canvis, encara que sigui per una necessitat de què Catalunya necessiti una presó, s'han de fer seguint un procés regulat. A l'anar investigant vam trobar el tema aquest del preu. Nosaltres estàvem al cas de quin ajuntament canviava la normativa urbanística per fer-hi un centre penitenciari. Pot ser que fos la mateixa Generalitat que ens digués que era Sant Joan on hi anava la presó. Si vam sortir el mateix dia que els altres diaris és que la Generalitat ens ho va dir.

Allò potser ens ho van dir un dia a la tarda, en aquell moment vam trucar a l'alcalde que em sembla que era Ezequiel Martínez. Fas el que tens més a la vora, en aquell moment devíem fer una notícia. Havíem de donar a conèixer l'acord. Vam parlar amb tots, amb la Generalitat, amb el Ricard... Ricard Torres tenia bona relació amb el que llavors era el cap de Caixa Manresa, que llavors estaven impulsant el parc tecnològic. Hi ha dues o tres naus que havien de ser un parc tecnològic que no va poder ser, va venir la crisi quan havien de comercialitzar-ho. Per mirar això ho vam fer a partir dels registres, la imatge d'aquell dia a la tarda sí que la tinc. Estava amb gent de dalt que m'ajudes a fer bé els números. Al final vam treure això, en aquell moment hi havia el tripartit, van rectificar. De seguida ens van donar la raó, hi va haver un cert debat, em sembla que era conseller Nadal. Al final el que va incidir va ser el de Territori que va dir que allò no s'havia fet bé. Hi havia tot un moviment de pressió, nosaltres no ho vam treure per aquí. Vam treballar nosaltres i vam publicar perquè ho teníem lligat, va ser una d'aquelles coses que la càrrega periodística hi és. Nosaltres ho vam treure quan ja hi havia els socialistes.

Al principi principi a la primera operació nosaltres no ho sabíem. Algú ens devia dir que allò s'havia comprat molt car, per sobre dels preus de mercat. Ho vam anar a mirar si veritablement era així, en dos o tres dies vam anar al registre, en aquell moment havies d'anar presencial. Quan vam tenir la còpia del registre i vam veure la diferència de preu, el pla urbanístic no contemplava una presó en allà, però finalment es va fer el canvi urbanístic. No hi havia res que justifiqui el preu. Ens hem de dedicar a això els periodistes, teníem eines per saber què havia passat, ens va anar bastant rodat. Els de la Generalitat van al·lucinar quan es va treure. La Generalitat va rectificar i van fer una cosa una mica més justa, mediambientalment millor. Es veu el llum, però no hi ha cap presó que pugui estar sense les llums de seguretat."

P2: Com descriuria les primeres accions de compravenda que es van realitzar en relació amb el Centre Penitenciari Lledoners?

R2: "Aquí es van posar d'acord una empresa d'aquí del Bages amb el Departament de la Generalitat, suposo que hi havia algun interès, es devia veure que volien fer alguna cosa.

L'empresa aquesta del Bages en tres dies va comprar i va vendre. En aquests tres dies hi havia una diferència de preu abismal entre la compra i la venda. Això no es fa perquè si, no ho fas si no saps que ho vendràs, per tant, ja hi havia d'haver un acord amb algú de la Generalitat, una irregularitat que en temes de la Generalitat no hauria de passar, una cosa que després no ha tingut cap conseqüència. Tot això devia estar fet amb un govern de convergència i arriba el tripartit i es proposen fer-ho bé. Es compren els terrenys del costat, no tan cars com els altres, però també amb uns preus bastant importants."

ENTREVISTA MARC BARONS- REGIDOR D'URBANISME A SANT JOAN DE VILATORRADA

P1: A principis dels anys dos mil, la Generalitat governada per CiU tenia una clara voluntat de construir diverses presons arreu del territori català -es presenta la Catalunya Central com a un dels espais candidats-. Què tenia, en termes urbanístics, Sant Joan de Vilatorrada?

R1: "Quan hi ha una demanda de centres penitenciaris, hospitals o d'una infraestructura una mica potent, normalment el que es mira són les comunicacions i la distribució territorial. En aquest cas, si mires el mapa antic de presons hi ha una concentració important a l'àrea metropolitana de Barcelona, i hi ha dos ramals importants un cap a la regió de Lleida i la Catalunya Central. A la Catalunya Central la ciutat més important és, evidentment Manresa. Igualada ja està més avall i està molt a prop de Brians. Jo pel que sé en aquell moment es va escollir Manresa per la comunicació i la centralitat, es volia un centre penitenciar a la Catalunya Central per descongestionar. Era la època en la que la Model es començava a desfer. Es volia una millor distribució territorial dels presos dins del Pla d'Ordenació de presons i modalitat, hi havia presons que estaven molt malament."

P2: En primera instància, es volia construir la presó a les Torres, però es va acabar fent al Camp de Lledoners? Quines diferències tenen ambdós terrenys -sent pràcticament veïns-.

R2: "Aquí et parlo pel que s'ha anat dient sempre, això quan aterra a un municipi s'estudien diferents factors. El Departament de Territori va fer entrevistes amb diversos municipis: Callús, Santpedor...i es descobriren grans terrenys en els que es pot edificar. En aquell moment ens hem de situar en una política antiga, de contactes, de favors...quan se'n enteren d'això hi ha un seguit de gent que decideix comprar uns terrenys de seguida i a última hora, amb la pressió popular del municipi en aquells terrenys, que es consideren una zona molt protegida, no es fa la presó. La condicionant era que la presó quedés en una zona més baixa i es va fer al camp que hi havia a sota que és el Camp de Lledoners. Aquí a Sant Joan, a la zona de Lledoners hi va un polígon industrial, perquè el plantejament hi preveu que hi hagi el Mas Mollet, que està en tràmit."

P3: A quins procediments es va sotmetre el Camp de Lledoners per passar de ser una finca rústica a un terreny apte per a construir -hi una presó?

R3: "Avui dia hi ha com una espècie de por al progrés, és a dir, hi ha la tendència de no voler infraestructures. Quan aterra una infraestructura com aquesta, perquè ningú vol una presó ni un abocador, per exemple, es consulta el planejament municipal del municipi. El POUM en aquell moment era un POUM antic, de l'any noranta sis i es va refer el POUM. Hi ha una proposta tecnopolítica, hi ha la proposta favorable del Departament d'Interior juntament amb el de territori i en aquell moment el d'energia verda, que és l'actual medi ambient, i es tira endavant. Es requalifiquen els terrenys, quan parlem de requalificar ho associem molt amb corrupció, però requalificar és senzillament agafar un terreny que fins ara s'havia ideat o escrit que havia de ser d'ús agrícola, però es requalifica permetent-ne la seva urbanització."

P4: El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya anul·la el decret de la Generalitat que va permetre construir la presó de Lledoners a Sant Joan de Vilatorrada. Es qüestiona el procés urbanístic usat per a la construcció de la presó. Com s'hauria d'haver fet per tal de seguir un procediment legal i adequat?

TRANSCRIPCIÓ ENTREVISTA SARAY GÓMEZ - DIRECTORA DEL CENTRE DE FORMACIÓ DE PERSONES ADULTES CARME KARR DE LLEDONERS

R4: "L'ajuntament presenta una modificació del POUM, es torna a fer el planejament urbanístic. Com era una modificació per fer una presó, s'especifiquen quants metres calen per fer aquesta presó, és una cosa com feta a mida. Es fa una zona protegida, s'inclou la zona de les Torres, i s'adapta. Es comencen a establir normes urbanístiques, no podem superar segons quina alçada, per on han d'anar les canonades, les vies d'accés. Tot això condiciona als arquitectes i enginyers que fan els projecte. En aquest cas, el condicionant que hi havia era que havia de ser una presó per sota de cota de basant, és a dir, si tu et fixes en el camp de les Torres i mires cap a Collbaix, tu la presó no la veus, per no tenir un impacte visual. Un dels condicionants que venia del Departament d'Interior i de Medi Ambient de la Generalitat era que els colors de la façana havien de ser colors de la zona, terrosos. Si t'hi fixes, la presó té una estructura modular i és tot prefabricat, ho fan a fàbrica, ho porten aquí amb camions i llavors ho pinten. Les presons noves, des del 2004 fins ara totes tenen un color integrat amb el territori, per a que no tingui un impacte visual sever. Quan es va fer això, des de l'ajuntament, es va demanar una rotonda, diguem que no es paga amb diners, però es paga amb infraestructures, ja que us posem la presó hi construirem una rotonda d'accés al polígon industrial dels vinyals i a la presó. Per això va sortir aquella rotonda que no estava prevista. Vem sortir guanyant en termes urbanístics. Com a tècnic considero que està ben integrada i ben resolta, és una instal·lació moderna, d'un baix consum enorme. Actualment hi estan fent plaques solars al sostre. No és un nyap. És més l'impacte social. Ens vam beneficiar, unes compensacions pel municipi. També hi ha un IBI que es paga...paguen l'IBI a la Generalitat i ens tornen un tant per cent. En aquest ajuntament no es canviaven els impostos des de feia dotze anys, vam intentar fer alguna modificació, que ens paguessin l'IBI a nosaltres, als deu anys ja poden pagar els IBIs als ajuntaments. Això va quedar en tràmit."

"Quan fas una modificació per aquest tipus d'infraestructures, has de fer un aprovament inicial, una resolució.. tot un seguit de procediments i se que urgia molta pressa i es van saltar tot aquest protocol. Van anar directament a l'aprovació inicial. Hem hagut de fer com si l'haguéssim construït ara, no legalitzar sino endreçar-la, això depèn de la gene. També s'ha de dir que l'any 2005 es van canviar els criteris, entra el nou codi tècnic de planificació a nivell espanyol i allò canvia alguns tràmits d'edificabilitat a nivell públic i privat. La presó va quedar en el limbo, ara ens demanen més de medi ambient que d'urbanisme. Hem hagut de modificar els procediments per construir a la presó, però és que tampoc no es demanaven. Aquesta presó és l'exemple del que no s'ha de fer, de la barreja de la política vella i la nova. Des de l'ajuntament ets un mer tramitador. El primer que s'ha de fer és una proposta de modificació, aquesta proposta de modificació se'n va al Departament de Territori i ells fan la resolució de la proposta de modificació. Això torna a l'ajuntament, llavors aquí passa la proposta de modificació del planejament i aquesta proposta de modificació del planejament passa pel ple. Aquí s'explica la proposta que es vol fer, l'inici de la proposta queda aprovada, però no està executada encara. Passa una altre vegada cap al Departament de Territori, s'exposa. Si en el transcurs ningú ha dit res ens arriba la proposta definitiva de la modificació. Tot passa pel ple i ja és quan surt al mitjà de comunicació. Entremig hi ha els informes, es van afegint coses com ara mediambientals o al·legacions, proposta d'al·legació...Si el ple diu que si no hi ha res a fer, per això es fan tantes propostes i al·legacions."

P1: Com als interns els afecta o els beneficia el fet que els destinin a Lledoners -en estar ubicat als afores de l'àrea metropolitana de Barcelona-?

R1: "No sé si afecta o no afecta si ho comparem amb els beneficis o desavantatges que et pugui aportar estar en un altre centre penitenciari que estigui en mig de Barcelona, per exemple. Brians 1, Brians 2... tota la majoria de centres no estan ubicats dins de la zona metropolitana de Barcelona en si, crec que tenen una situació bastant semblant a la nostra. No és com la Model que estava situada al mig de Barcelona. Jo quan l'he visitat m'ha sorprès molt, com que no treballa allà i treballa aquí, veure una presó en mig d'un carrer de Barcelona... Entenc que si jo soc un intern de Barcelona i puc sortir caminant del centre penitenciari és molt més còmode. Aquí has de tenir molt clar que quan surts de permís quin és el transport que agafaràs, però jo personalment no ho veig com un problema. La gent ja es coordina amb els familiars i si no hi ha un autobús de línia. En els pitjors dels casos, en 20 min has arribat caminant a Sant Joan de Vilatorrada. No estar al mig d'una ciutat no vol dir que no estem molt a prop del poble al qual pertanyem. A nivell de sorolls de dins cap a fora, i a l'inrevés, tot es respecta. Jo considero que nosaltres som un centre penitenciari molt ben acollit, tot i que al principi el poble no la volia. Ara s'ha vist com una cosa positiva, ja que, ha donat llocs de treball a molta gent propera al municipi. El que s'ha demostrat és que no delinqueix al poble. Nosaltres som una escola més al municipi, quan hi ha el consell escolar anem en representació, quan hi ha actes nosaltres trèiem interns de la nostra escola a fer els actes juntament amb els alumnes d'altres centres. Malgrat la distància, estem molt integrats amb tot el que es fa al municipi. Jo penso que és un tret característic. Hem anat a l'ajuntament, a la biblioteca, som una escola més que col·labora amb Sant Joan. No per estar en mig d'una ciutat estàs més integrada."

TRANSCRIPCIÓ ENTREVISTA ALBERTO CABALLERO MARCOS- DIPLOMAT EN TREBALL SOCIAL I GRADUAT EN SOCIOLOGIA. ÀREA DE SERVEIS SOCIALS D'EXECUCIÓ PENAL DE BARCELONA, CENTRE PENITENCIARI LLEDONERS.

P1: Com als interns els afecta o els beneficia el fet que els destinin a Lledoners -en estar ubicat als afores de l'àrea metropolitana de Barcelona-?

R1: "Dintre de les presons hi ha una part dels professionals que es dediquen a vetllar per la seguretat i, llavors, hi ha una part que és el personal de tractament o rehabilitació. Són professionals de diferents disciplines que ens dediquem a treballar el que nosaltres anomenem factors de criminalitat. El que fem és identificar quins són els motius que han portat a una persona a fer un acte delictiu i treballem per a que no es torni a repetir. El que es fa és analitzar el motiu, i si s'arriba a la conclusió que és per una conducta violenta el que es fa és treballar en aquest aspecte per procurar que resolgui els problemes d'una altra manera. El que fem és intentar treballar a aquests aspectes. Quan es va construir la presó el que es va produir va ser un canvi en l'orientació de la política penitenciària, fins aquell moment la política penitenciària havia tingut una via molt de càstig i, a partir d'aquell moment, la inauguració de Lledoners obria una nova línia de treball a les presons que consisteix en posar èmfasi en el tractament o rehabilitació i una reinserció. Des del punt de vista de la reinserció el que és rellevant és que les presons estiguin ubicades a prop dels nuclis urbans, la vida té lloc als nuclis urbans. Si volem que una persona retorni a un entorn normalitzat, diguem, el que té sentit és que les presons estiguin a prop de les ciutats. Es va fer a la Catalunya Central justament amb la idea que hi hagués presons lluny de Barcelona, també hi ha persones de Manresa, Vic, Berga... llavors una mica amb la idea que les presons estiguessin ben distribuïdes, es va projectar un centre a la Catalunya Central. Quan es va construir Lledoners, es van dir moltes coses sobre les presons sense saber com funciona aquest món. Una de les coses que es van dir és que als presoners se'ls havia de posar a un vaixell al mig del mar, si volem una política penitenciària a què la gent es reinsereixi, no ho dic jo ho diu la constitució, el que no podem fer és que la gent estigui aïllada. Té sentit una política orientada a la reinserció a prop dels nuclis urbans; de fet, els països més avançats del món, com Noruega, tenen presons molt petites enmig de les ciutats. El tipus de presó que tu vols tenir depèn de la voluntat política, aquí tenim la sort que la política penitència s'inclina a la reinserció. La forma com està construïda és una presó que té una mirada cap a la reinserció, arquitectònicament amable, obert, amb xona verda, amb aules, on els treballadors estem a prop, hi ha un poliesportiu, un centre mèdic. El rebuig que hi va haver per part de la gent, és comprensible des del punt de vista que si tu no coneixes una cosa és normal que en principi la rebutgis. La gent pensa que els centres penitenciaris són hermètics, però són permeables. El model basat en la reinserció té unes implicacions ètiques, des del punt de vista dels drets humans, superior a la resta."

CESSIÓ DE DRETS D'ENTREVISTES

Jo, EZEQUIEL MARTÍNEZ JULERO
Amb DNI 77.068.0935

Faig constar:

- Que autoritzo que les meves opinions i consideracions recollides mitjançant entrevista cedida a Júlia Muñoz Vilchez amb DNI 39409383X i que té com a objectiu l'elaboració del Treball de Fi de Grau siguin reproduïdes parcialment o totalment en el treball.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat intel·lectual sobre l'entrevista, cedeixo a Júlia Muñoz Vilchez amb DNI 39409383X tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per a tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que el Treball de Fi de Grau és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) <http://ddd.uab.cat> o qualsevol altre mitjà que la UAB cregui adient.

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 7 d'ABRIL 2024

CESSIÓ DE DRETS D'ENTREVISTES

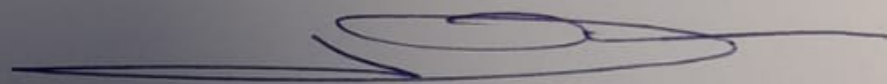
Jo, JOAN VILÀ COREMINAS

Amb DNI 39338647 E

Faig constar:

- Que autoritzo que les meves opinions i consideracions recollides mitjançant entrevista cedida a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X i que té com a objectiu l'elaboració del *Treball de Fi de Grau* siguin reproduïdes parcialment o totalment en el treball.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat intel·lectual sobre l'entrevista, cedeixo a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per a tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que el *Treball de Fi de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) <http://ddd.uab.cat> o qualsevol altre mitjà que la UAB cregui adient.

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès),

CESSIÓ DE DRETS D'ENTREVISTES

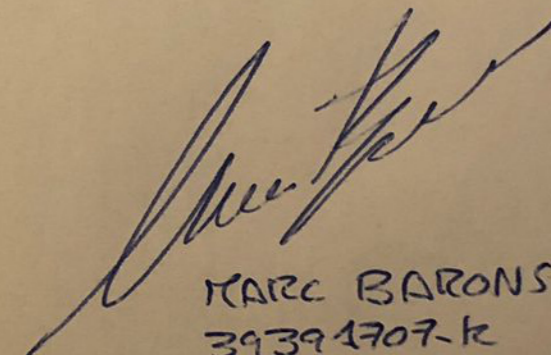
Jo, MARC BARONS TORRAS

Amb DNI 39391707-K

Faig constar:

- Que autoritzo que les meves opinions i consideracions recollides mitjançant entrevista cedida a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X i que té com a objectiu l'elaboració del *Treball de Fi de Grau* siguin reproduïdes parcialment o totalment en el treball.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat intel·lectual sobre l'entrevista, cedeixo a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per a tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que el *Treball de Fi de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) <http://ddd.uab.cat> o qualsevol altre mitjà que la UAB cregui adient.

I perquè així consti signo la present,

MARC BARONS TORRAS
39391707-K

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès),

CESSIÓ DE DRETS D'ENTREVISTES

Jo,

Amb DNI

Faig constar:

- Que autoritzo que les meves opinions i consideracions recollides mitjançant entrevista cedida a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X i que té com a objectiu l'elaboració del *Treball de Fi de Grau* siguin reproduïdes parcialment o totalment en el treball.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat intel·lectual sobre l'entrevista, cedeixo a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per a tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que el *Treball de Fi de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) <http://ddd.uab.cat> o qualsevol altre mitjà que la UAB cregui adient.

I perquè així consti signo la present,

GOMEZ ORTIZ, SARAY
(AUTENTICACIÓ)

Signat digitalment per GOMEZ
ORTIZ, SARAY (AUTENTICACIÓ)
Data: 2024.05.16 09:22:56 +02'00'

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès),

Model elaborat pel Servei de Biblioteques de la Universitat Autònoma de Barcelona amb finalitat informativa. Març 2022

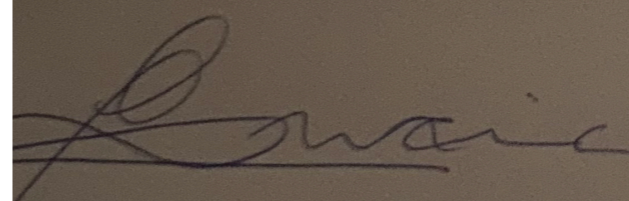
Jo, *Enric Adarac Badue*

Amb DNI *39432815N*

Faig constar:

- Que autoritzo que les meves opinions i consideracions recollides mitjançant entrevista cedida a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X i que té com a objectiu l'elaboració del *Treball de Fi de Grau* siguin reproduïdes parcialment o totalment en el treball.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat intel·lectual sobre l'entrevista, cedeixo a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per a tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que el *Treball de Fi de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) <http://ddd.uab.cat> o qualsevol altre mitjà que la UAB cregui adient.

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès),

Model elaborat pel Servei de Biblioteques de la Universitat Autònoma de Barcelona amb finalitat informativa. Març 2022

CESSIÓ DE DRETS D'ENTREVISTES

Jo, ALBERTO CABALLERO MARCOS

Amb DNI 39359002E

Faig constar:

- Que autoritzo que les meves opinions i consideracions recollides mitjançant entrevista cedida a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X i que té com a objectiu l'elaboració del *Treball de Fi de Grau* siguin reproduïdes parcialment o totalment en el treball.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat intel·lectual sobre l'entrevista, cedeixo a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per a tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que el *Treball de Fi de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) <http://ddd.uab.cat> o qualsevol altre mitjà que la UAB cregui adient.

I perquè així consti signo la present,

 Data:
2024.05.31
06:54:30
+02'00'

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès),

Model elaborat pel Servei de Biblioteques de la Universitat Autònoma de Barcelona amb finalitat informativa. Març 2022

CESSIÓ DE DRETS D'ENTREVISTES

Jo, Joan Botella Corral

Amb DNI 37.254.259 - D

Faig constar:

- Que autoritzo que les meves opinions i consideracions recollides mitjançant entrevista cedida a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X i que té com a objectiu l'elaboració del *Treball de Fi de Grau* siguin reproduïdes parcialment o totalment en el treball.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat intel·lectual sobre l'entrevista, cedeixo a *Júlia Muñoz Vilchez* amb DNI 39409383X tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per a tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que el *Treball de Fi de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) <http://ddd.uab.cat> o qualsevol altre mitjà que la UAB cregui adient.

I perquè així consti signo la present,

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), 22 d'Abril, 2024

Model elaborat pel Servei de Biblioteques de la Universitat Autònoma de Barcelona amb finalitat informativa. Març 2022

FOTOGRAFIES

FOTOGRAFIES

FOTOGRAFIES

FOTOGRAFIES

CESSIÓ DE DRETS D'IMATGE I D'EXPLOTACIÓ D'ENREGISTRAMENT DE VÍDEO I FOTOGRAFIA

Jo, Paula Muñoz Reyes

Amb DNI 39474698M

Faig constar:

Sandra Espinal Sentias amb DNI 39352866G com a gerent de la societat EDICIONS INTERCOMARCALS SA amb CIF A08539165 i domicili a Manresa, carrer Sant Antoni Maria Claret, 32, editora del diari Regió7.

FAIG CONSTAR

- Que Júlia Muñoz Vilchez, amb DNI 39409383X està realitzant a Regió7 les pràctiques curriculars del grau de Periodisme que està cursant a la Universitat Autònoma de Barcelona.
- Que autoritzem Júlia Muñoz Vilchez a utilitzar imatges del nostre arxiu fotogràfic pel seu Treball de Final de Grau sota el títol **REPORTATGE D'UNA PRESÓ NO ANUNCIADA**.

Manresa, 20 de maig de 2024

39352866G
SANDRA
ESPINAL (R:
A08539165)

Firmado digitalmente por 39352866G
SANDRA ESPINAL (R: A08539165)
Número de reconocimiento: DN:
2.5.4.13=ReRAEAT/AEAT0261/PUESTO
1/SR08S/15092022111846,
serialNumber=IDCES-39352866G,
givenName=SANDRA, sn=ESPINAL
SENTIAS, cn=39352866G SANDRA
ESPINAL (R: A08539165), 2.5.4.97=IVATES-
A08539165, o=EDICIONS
INTERCOMARCALS SA, c=ES
Fecha: 2024.05.20 11:44:47 +0200

Sandra Espinal Sentias
Gerent

- Que autoritzo a que la meua imatge pugui aparèixer en imatges i vídeos enregistrats per *Júlia Muñoz Vilchez* que tingui com a objectiu *Treball de Fi de Grau* i, consegüentment, reconec que l'esmentada difusió no suposa menyspreu al meu honor, prestigi, ni constitueix cap intromissió il·legítima de la meua intimitat d'acord amb allò que estableix la llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.
- Que, en cas de tenir algun dret de propietat sobre els materials que puguin derivar-se d'aquests enregistraments, cedeixo a *Júlia Muñoz Vilchez amb DNI 39409383X*, tots els drets d'explotació sobre els mateixos, amb caràcter de no exclusivitat, en totes les modalitats d'explotació, per tot el món i per tot el temps de la seva durada.
- Que conec que l'esmentat *Treball de Fi de Grau* és susceptible de fer-se'n comunicació pública a través del Dipòsit Digital de Documents de la UAB (DDD) per la qual cosa, signo aquest document de conformitat amb allò establert al Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD) reconeixent que he estat degudament informat per part de la UAB que puc exercir els meus drets d'accés, rectificació, supressió, oposició, limitació del tractament i portabilitat respecte de les meves dades enviant un escrit, acompanyant una fotocòpia del DNI, dirigida a la Secretaria General, Edifici Rectorat, 08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).

I perquè així consti signo la present, 21 de maig del 2024

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès),

ANÀLISI EL PREGONER

Número 51 - 25 de juliol del 2005

CÀPSULA 1 -pàgina 8, ocupa tres quarts de pàgina a una columna amb fotografia del mapa del terreny-. Temàtica: terrenys. “Més protecció per a la plana de les Torres de Bages. Tal com es va comprometre l'Ajuntament, s'ha procedit a qualificar l'espai de la plana de les Torres com a zona d'alt interès paisatgístic; d'aquesta manera es donarà una protecció millor a l'espai situat per sobre de la via del tren. Aquesta decisió ha comportat l'aprovació inicial de la modificació del Pla General, que ha consistit en el canvi de la qualificació actual de protecció de les planes agrícoles. Seria molt interessant que tots els Ajuntaments del sector prenguessin aquesta mesura, la qual possibilitaria la preservació d'un espai natural força important al mig del pla de Bages.”

CÀPSULA 2 -pàgina 10, ocupa tres quarts de pàgina a una columna amb fotografia del terreny-. Temàtica: terrenys. “Enllaç viari del polígon industrial Mas Mollet i el Centre Penitenciari Lledoners. L'accés a través del camí de les Torres només tindrà caràcter provisional i s'utilitzarà exclusivament per a la realització de les obres d'urbanització i construcció de l'equipament, tal com ha aprovat recentment la Direcció General de Carreteres d'acord amb el Pla Especial del Centre Penitenciari (CP) Lledoners. Un cop finalitzades les obres, el camí s'haurà d'agençar d'acord amb les condicions aprovades en el pla. Així, doncs, l'accés definitiu de l'equipament serà a través dels sector del Mas Mollet.”

ARTICLE D'OPINIÓ PSC -pàgina 15, ocupa mitja pàgina i l'espai dedicat a la temàtica és mitja columna de tres-. Temàtica: obres. “Tenim el compromís, mitjançant l'aprovació provisional del Pla Especial del Centre Penitenciari, de fer el nucli d'accés a la C-55 paral·lelament a la seva construcció. Recordem que aquest accés és el mateix que el del Polígon Industrial del Mollet i això pot facilitar la seva execució.”

Número 52 - 24 de desembre del 2005

CÀPSULA 3 -pàgina 10, ocupa tres quarts de pàgina a dues columnes de tres-. Temàtica: obres. “Centre Penitenciari Els Lledoners. Continuen avançant les accions per a la construcció del Centre Penitenciari Els Lledoners, de tal manera que les obres començaran el primer trimestre de 2006, un cop complerts els tràmits administratius corresponents. El mes de juliol es va sol·licitar la llicència d'obres, que es va concedir al mes de setembre. Actualment el projecte està en fase de licitació i ja s'ha aprovat el projecte executiu del centre penitenciari per un import de 11.900.000 euros. Després de presentar el projecte a la Comissió de Seguiment, farem una presentació pública a Sant Joan de Vilatorrada. Des de l'Ajuntament fem una valoració positiva del projecte, ja que s'han tingut en compte la majoria d'aspectes que demanàvem. Cal destacar que hem acordat amb el Departament de Justícia fer al Centre d'ocupació de Cal Gallifa unes sessions informatives per a totes aquelles persones interessades a presentar-se a la convocatòria de les places de funcionaris per al Centre Penitenciari Els Lledoners. Es faran unes sessions informatives per a totes aquelles persones interessades a presentar-se a la convocatòria de les places de funcionaris per al Centre Penitenciari Els Lledoners.”

Número 53 - 24 de desembre del 2005

CÀPSULA 4 -pàgina 7, ocupa la pàgina sencera, dins de la secció equipaments amb fotografia del terreny-. Temàtica: obres. “Avancen les obres del Centre Penitenciari Lledoners. Les obres de construcció del futur Centre Penitenciari Lledoners ja han començat i es preveu que, en el moment de màxima activitat, arribin a ocupar uns 450 treballadors. El president de la Generalitat, Pasqual Maragall, i el conseller de Justícia, Josep M. Vallès, van assistir, el mes de juliol passat, a la comissió de seguiment del Centre Penitenciari Lledoners. En aquesta reunió, es va donar compte de l'inici de les obres de construcció de l'equipament i de la finalització de l'estudi informatiu de l'enllaç del Mollet. Aquest enllaç viari comunicarà l'Eix del Cadener amb el polígon industrial i el centre penitenciari, i possibilitarà la comunicació entre els polígons industrials dels Vinyats 1 i 2. En aquests moments, ja s'estan duent a terme les obres de construcció del centre. S'ha completat la fase d'exploració del terreny i s'ha començat la fase d'excavació per fer l'aparcament soterrat de l'edifici d'administració. Paral·lelament, ha començat la fase de fonamentació. Actualment, les obres acullen uns 50 treballadors però en els moments de més activitat de l'obra, és previst que hi arribin a treballar 450 persones. El conseller Vallès va signar, durant la comissió de seguiment, el conveni de compensació amb l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada per la construcció del Centre Penitenciari Lledoners. Posteriorment es va incorporar a la reunió el president de la Generalitat, Pasqual Maragall, que va ser informat de l'estat de les obres i del projecte del futur centre penitenciari. Després va visitar les obres “in situ”. Oficina d'informació El passat mes de març es va posar en funcionament durant uns dies l'oficina d'informació del Centre Penitenciari Lledoners per a tothom qui vulgués entregar una sol·licitud per a treballar en aquest futur equipament. Durant els cinc dies que va estar oberta, es van atendre aproximadament unes 600 persones que demanaven informació. Posteriorment, es van anar recollint noves sol·licituds que es van adreçar al Departament de Justícia de la Generalitat. En total, s'han rebut unes 900 sol·licituds. L'oficina d'informació va estar oberta els dies 15, 16, 21, 22 i 23 de març, de 10 a 3 del matí i de 5 a 8 de la tarda, al despatx 3 del viver d'empreses.

CÀPSULA 5 -pàgina 24, ocupa un quart de pàgina, amb fotografia de l'esdeveniment-. Temàtica: obres. “El president Pasqual Maragall va visitar Sant Joan. El president de la Generalitat, Pasqual Maragall, va visitar Sant Joan el mes de juliol, on va visitar diferents equipaments i projectes en marxa. Al vestíbul de l'Ajuntament va ser rebut per l'Alcalde i els regidors. Posteriorment va signar el llibre d'honor i l'Alcalde li va fer una breu exposició de la problemàtica més actual de Sant Joan de Vilatorrada. Seguidament es va incorporar a la reunió de la comissió de seguiment del CP Lledoners. Acabada la reunió es va traslladar a peu fins a la residència d'avis L'Atzavara on va visitar els residents i va comprovar l'estat de les obres d'ampliació. També va visitar les obres d'urbanització del Passeig del Riu i la construcció del CP Lledoners.”

Número 54 - 25 de març del 2007

CÀPSULA 6 -pàgina 7, ocupa un quart de pàgina a tres columnes-. Temàtica: obres. “S'endreça l'accés viari a la zona dels Lledoners. Per tal de preveure uns accessos viaris òptims al nou Centre Penitenciari Lledoners, el Departament de Justícia de la Generalitat està tramitant el Pla Especial Viari que enllaçarà la carretera C-55 amb el polígon. S'endreça l'accés viari a la zona dels Lledoners Territori Urbanisme industrial Mas Mollet i el centre penitenciari. D'altra banda, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha encarregat el projecte per a la construcció d'una rotonda elevada i un carril d'enllaç amb el futur polígon Mas Mollet i amb el centre penitenciari. D'aquesta manera, es garanteix que les

vies d'accés a aquest nou equipament puguin donar resposta a les necessitats reals de trànsit que hi haurà en el futur.”

ARTICLE D'OPINIÓ ICV -pàgina 19, ocupa mitja pàgina a una de tres columnes-. Temàtica: oposició per part dels veïns a la presó i presentació de l'alternativa-. “Governar perquè el poble visqui millor. Sense cap dubte aquest mandat passarà a la història pel gran imprevist que va suposar la construcció, al nostre poble, d'un centre penitenciari. En el seu moment ja vam fer públics el nostre posicionament intentant el difícil paper de reclamar transparència i planificació a l'administració i, alhora, comprensió a la ciutadania per acceptar una imposició que contribueix a resoldre una necessitat social urgent i que a la llarga no serà cap perjudici per al poble. Vam aconseguir millorar la proposta inicial i ara Lledoners s'està fent de la millor manera possible (model de centre molt més petit afavorint així la reinserció, ubicació i extensió del terreny amb menor impacte, conservació de l'entorn, accés directe des de la C-55, comissió de seguiment..) Aquest fet, però, no ha paralitzat la dinàmica de l'Ajuntament i ho demostra l'alt grau d'acompliment del Pacte de Govern.”

ARTICLE D'OPINIÓ ERC -pàgina 19, ocupa mitja pàgina a una de tres columnes-. Temàtica: oposició a la presó. “Oposició responsable. Aquesta legislatura ja està tocant a la seva fi i és hora de fer recompte. Durant aquests gairebé quatre anys han estat moltes les propostes, acords i mocions que han arribat al ple de l'Ajuntament; des d'on Esquerra, des de l'oposició, ha dit la seva. Vàrem començar la legislatura amb un tema que va fer despertar les consciències més tranquil·les de la ciutadania de Sant Joan. Ens referim a la notícia que ens posava a tots en alerta: la implantació, en el nostre terme municipal, d'un centre penitenciari. Des d'un bon començament, Esquerra va posicionar-se en contra, no tant de l'equipament en sí (ja que, com vam dir en el seu moment, creiem que aquest tipus d'infraestructures són necessàries, encara que ningú no les vol a prop de casa), sinó de la manera com s'havien dut a terme les negociacions entre el Departament de Justícia i l'equip de govern de Sant Joan.”

Número 55 - 25 de març del 2008

CÀPSULA 7 -pàgina 6, ocupa un quart de pàgina a dues columnes de tres-. Temàtica: obres. “Construcció del C.P. Lledoners. Continuen a bon ritme les obres de construcció del nou centre penitenciari. Pràcticament estan acabades totes les estructures dels edificis i ja comença a configurar-se el nou model del centre que s'havia pensat. La seva implementació en el territori és molt respectuosa amb l'entorn. Segons el Departament de Justícia, les obres podrien estar acabades el mes de setembre.”

CÀPSULA 8 -pàgina 6, ocupa un quart de pàgina a una columna de tres-. Temàtica: obres. “Comencen les obres del nou accés als polígons industrials i C.P. Lledoners. Han començat les expropiacions dels terrenys per al nou accés al centre penitenciari, i s'està procedint a la tramitació del procés de licitació de l'obra. El projecte d'execució de la rotonda a diferents nivells de la carretera puja aproximadament un set milions d'euros, i començarà a construir-se en el mes de març. Les obres duraran deu mesos. Tanmateix, s'ha arribat a un acord amb els propietaris perquè cedeixen anticipadament els terrenys afectats, i també s'ha acordat l'aportació d'un milió d'euros a la construcció del nus.

Número 56 - 25 d'octubre del 2008

CÀPSULA 9 -pàgina 2, ocupa un paràgraf de tota la pàgina a dues columnes-. Temàtica:

obres. “Temps de dificultats. Prestarem especial atenció al desenvolupament del sector productiu i d'activitat econòmica, en aquesta direcció el nus de comunicacions per accedir al Centre Penitenciari Lledoners ens permetrà desenvolupar més sòl industrial i per això, els polígons industrials del Mollet, la primera fase de Lledoners i la posta en marxa del centre penitenciari tenen una rellevància especial.”

CÀPSULA 10 -pàgina 6, ocupa mitja pàgina a tres columnes amb fotografia del terreny-. Temàtica: obres. “Accés polígons industrials i Centre Penitenciari Lledoners. Continuen a bon ritme les obres d'accés al futur polígon industrial del Mollet i centre penitenciari Lledoners. Comença a perfil·lar-se l'estructura de la rotonda aèria que concentrarà tots els moviments, tant d'entrada com de sortida. Tanmateix aquest accés permetrà la comunicació entre els dos polígons existents Vinyats 1 i Vinyats 2. Paral·lelament des de l'Ajuntament, s'ha propiciat amb GISA empresa encarregada de la gestió de l'obra pública de la Direcció General de Carreteres i COPISA empresa constructora, els contactes amb empreses i veïns afectats per les obres, per tal d'analitzar incidències, dubtes i possibles millores. Per part de l'Ajuntament s'ha demanat la construcció d'un pas per sobre de la carretera per vianants, a l'alçada del pont de la carretera de Calaf, per tal de poder accedir al sector de les Torres i Poal amb la màxima seguretat.”

CÀPSULA 11 -pàgina 6, ocupa mitja pàgina a una de tres columnes amb fotografia del terreny-. Temàtica: obres. “Finalització construcció Centre Penitenciari Lledoners. Les obres del Centre Penitenciari Lledoners estan pràcticament acabades i la seva inauguració està prevista pel 24 d'Octubre. Hi haurà la possibilitat de visitar el centre el divendres 24 de 16 h a 19 h de la tarda i el dia 25 al matí. En aquests últims mesos s'han fet visites a les obres per part dels tècnics dels diferents Col·legis Professionals, Arquitectes, Enginyers i Aparelladors, més de 100 professionals es van interessar per l'evolució de les obres del centre. També han visitat el centre Alcaldes i regidors de la comarca. El dia de la inauguració està prevista una jornada de portes obertes per el públic en general.”

ARTICLE D'OPINIÓ SOCIALISTES -pàgina 26, ocupa mitja pàgina a tres columnes-. Temàtica: aclariments sobre l'ús dels ingressos derivats de la presó-. “Veritat o mentida. Aquesta secció d'opinió hauria de servir bàsicament per explicar quins projectes tenim, que pensem i que opinem sobre determinats assumptes. No obstant sovint ens veiem obligats a explicar i aclarir diferents aspectes dels projectes municipals atès les crítiques que es fan des de l'oposició. Els ingressos que s'han obtingut relacionats amb el centre penitenciari s'ha dedicat a finançar amb recursos propis els diferents projectes municipals: camp de gespa artificial, ampliació de la residència i centre de dia, espai jove, casal de barri del Llobet, ampliació de cal Gallifa i ludoteca,... Això ha permès no haver d'endeutar-nos massa i poder afrontar inversions importants en aquesta legislatura. Sobre la piscina coberta, ho em explicat diverses vegades i no se'ns vol escoltar. Amb la difícil situació econòmica actual i l'elevat cost del projecte, volem garantir el màxim de subvencions possibles per no haver d'endeutar-nos excessivament en detriment d'altres projectes també importants, per això hem retardat la seva execució. Creiem que és una decisió encertada, raonable i entenedora. CIU continua mentint descaradament en tot el que fa referència a la presó i la piscina coberta, a força de dir moltes vegades la mateixa mentida se l'acaben creient ells mateixos. Hem ofert diàleg i compromís, la resposta és la mateixa manca de projecte polític, propostes i pràctiques obstructionistes. Tornen a la política negativa dels anys 80 que ja creiem havien oblidat. Aviat veurem com es posen en marxa nous equipaments ja pràcticament acabats com espai jove, residència, ludoteca, de l'ampliació de cal Gallifa, de l'endegament del canal i el riu Cardener,

i altres que estan en fase d'execució i altres que estan a punt de començar. Volem tirar endavant gairebé tots els projectes que tenim compromesos electoralment i el Pla d'Actuació Municipal actualment a debat i consulta, el volem aprovar el mes d'Octubre i serà la garantia màxima de les nostres intencions i compromisos.”

ARTICLE D'OPINIÓ CIU -pàgina 27, ocupa mitja pàgina a tres columnes-. Temàtica: costos de la presó-. “Pinten bastos. La situació preocupa i amoïna, però hi ha un fet que ens hauria d'enujjar, i molt. Saben quin es el cost del Centre Penitenciari dels Lledoners de Sant Joan de Vilatorrada que properament començarà a rebre els primers reclusos? 105 milions d'euros (mes de disset mil milions de les antigues pessetes)!!! No cal reobrir el debat de si aquesta instal·lació sabia de fer o no a Sant Joan, ni de si els terrenys de les Torres eren els mes adients, ni de les formes en que ens la van colar, ni de moltes altres coses, però el que si hem de fer es preguntarnos com es possible que es destinin 105 milions d'euros a un equipament per 750 persones? Els prego que, a l'octubre, quan hi hagi jornada de portes obertes, hi vagin i puguin veure amb els seus propis ulls la magnitud i el luxe d'aquesta presó. Estic d'acord en que un presoner (persona privada de llibertat per un delicte que ha comès) ha de gaudir d'unes condicions de vida dignes i que l'objectiu de la reclusió es que, mitjançant les teràpies necessàries i després d'un període determinat, es pugui reenganxar a la societat . Això si, però el que no podem tolerar es que el pavelló poliesportiu, la piscina, les grans avingudes, els accessos,···que te aquesta presó siguin notablement millors als que tenim al nostre municipi per a una població de mes de deu mil habitants. En el moment de que, i no tant sols a Sant Joan sinó arreu, no manqui cap plaça de llar d'infants, ni de residència per la gent gran, de quan no faltin places escolars ni hi hagin cargoleres als patis de les escoles, de quan no hàgim de perdre tot el dia per anar al metge o tinguem llistes d'espera eternes per una operació, o qualsevol altre necessitat bàsica que us pugueu o vulgueu imaginar, en aquell moment estareu d'acord amb el tipus de presó que han fet.

Número 57 - 25 de maig del 2009

CÀPSULA 12 -pàgina 4, ocupa mitja pàgina a una columna de tres amb dues fotografies del terreny-. Temàtica: obres.“Nou accés al Centre Penitenciari Lledoners. Ja està en funcionament el nus viari d'accés al Centre Penitenciari “Lledoners”. Aquesta obra ha estat finançada pel Departament de Justícia, el de Política Territorial i pels promotors i propietaris del futur polígon industrial “Mas Mollet”. Aquest nou nus de comunicacions també ha millorat els accessos als polígons industrials “Vinyats I i II”, així com al camí de les Torres.”

Número 58 - 25 de desembre del 2009

CÀPSULA 13 -pàgina 2, ocupa un paràgraf de la pàgina a una de dues columnes-. Temàtica: obres. “ CRISI ECONÒMICA – INVERSIONS LOCALS. Des de l'Ajuntament també hem volgut donar un fort impuls al sector industrial amb el desenvolupament urbanístic d'una nova zona industrial al sector de Lledoners que possibilitarà la creació d'un polígon industrial estratègic per la futura instal·lació de mitjanes i grans empreses, en funció de les seves necessitats d'espai.”

CÀPSULA 14 -pàgina 4, ocupa un paràgraf de la mitja pàgina a una de les tres columnes-. Temàtica: obres.“Polígon industrial LledonersEl passat mes de juliol el ple de l'Ajuntament amb el suport dels grups municipals del PSC, ICV i CIU va aprovar una moció per poder requalificar en un futur els terrenys al costat de la presó de Lledoners com a industrials.

Excepte ERC, la resta de grups polítics han manifestat la necessitat de potenciar el sector industrial, adaptant els plans urbanístics en aquests sentit. Des de l'equip de govern apostem decididament pel desenvolupament, en el sector de Lledoners, d'un polígon industrial estratègic. Normalment la major part de polígons industrials desenvolupen parcel·les de menys de 5.000 m2, això possibilita la implantació d'indústries petites i mitjanes. El PI de Lledoners és una aposta per desenvolupar parcel·les de més de 5.000 m2 que possibilitin la implantació d'indústries més grans. Està pensat per anar desenvolupant-se poc a poc en funció de la demanda, sense haver d'urbanitzar sòl, sinó és estrictament necessari.”

Número 59 -25 d'octubre del 2010

CÀPSULA 15 -pàgina 4, ocupa un quart de pàgina a tres columnes-. Temàtica: obres. “Per un futur més equilibrat, volem un polígon industrial estratègic a Lledoners. En data 16 de juliol de 2009 l'empresa PRONAU-99 SL, presenta aquest projecte a l'ajuntament. La modificació presentada, l'àmbit de la qual està d'acord amb el Pla Territorial de les Comarques Centrals en Sòl de protecció preventiva, proposa la creació d'un nou sector de Sòl Urbanitzable Delimitat (SUBd), adjacent a la presó dels Lledoners, per tal de donar resposta a la demanda de sòl per a indústries estratègiques a la comarca del Bages. Vist l'informe favorable del coordinador d'Urbanisme, el Ple de Corporació en sessió de 30 de juliol de 2009 es va aprovar, informar favorablement el document anomenat “Desenvolupament Urbanístic del sector d'indústries estratègiques “Camp del Lledoner” a Sant Joan de Vilatorrada”. Gairebé un any després d'iniciar la tramitació i després de negociacions interminables amb Urbanisme i Medi Ambient, havent acceptat l'Ajuntament tots els suggeriments i condicions recomanades per poder tirar endavant el projecte, no entendríem més dilacions per iniciar la seva tramitació i posterior modificació puntual del Pla General, per fer un polígon industrial estratègic al nostre poble i més tenint en compte que hi ha empreses interessades en ubicar-se en aquest polígon. Els nous accessos han possibilitat el desenvolupament futur d'aquest sector i no volem renunciar a ser un poble equilibrat, en el que hi hagi desenvolupament residencial i també industrial i de serveis.”

FRASE -pàgina 22-. Temàtica: obres.“El Consell recolza les gestions de l'Ajuntament per qualificar com a sòl industrial el terreny de Lledoners perquè esdevingui un polígon estratègic i se suma a la petició de diversos agents comarcals perquè la Generalitat de Catalunya consideri el Bages com a comarca amb necessitat de reactivació econòmica.”

Número 63 -25 de setembre del 2014

CÀPSULA 16 -pàgina 6, ocupa un quart de pàgina a dues columnes-. Temàtica: POUM. “Correcció POUM i nou sector industrial. L'Ajuntament ha aprovat de manera definitiva la correcció del POUM per admetre nous usos compatibles a les construccions de la zona del riu, a les antigues fàbriques tèxtils i a les naus de nova construcció. Ara s'hi admetran usos esportius i lúdics que el POUM no contemplava. En paral·lel, es defineix el projecte del nou sector industrial del Mas Mollet i Camp del Lledoner per poder captar noves empreses quan el polígon sigui un fet.”

Número 64 -25 de març del 2015

CÀPSULA 17 -pàgina 5, ocupa mitja pàgina a quatre columnes amb fotografia de la pàgina web-. Temàtica: obres.

“Aprovada la modificació del Pla General per facilitar la captació d’empreses a la zona del Mas Mollet i Lledoners. L’Ajuntament ha aprovat durant aquest mandat per una àmplia majoria la modificació del Pla General que facilita els tràmits perquè noves empreses industrials puguin establir la seva activitat a la zona del Mas Mollet i Lledoners. Captar més activitat L’Ajuntament ha donat llum verd a l’aprovació inicial per qualificar com a industrials aquests terrenys amb una extensió de més de 230.000 m2. Un cop feta aquesta aprovació provisional queda pendent que la Comissió d’Urbanisme de la Catalunya Central aprovi de manera definitiva aquest canvi d’usos que facilitarà els tràmits a les empreses que decideixen establir la seva activitat al municipi. Tots els grups polítics han acordat establir el perfil d’indústries que es podrien instal·lar al municipi amb l’objectiu de generar nous llocs de treball. Nova pàgina web de polígons Posar tota la informació a l’abast de qualsevol empresa que vulgui instal·lar-se en algun polígon industrial del Bages. Aquest és l’objectiu del web de polígons del Consell Comarcal (www.poligonsiempreses.ccbages.cat), que recull informació detallada i actualitzada de totes les àrees industrials i de les naus i parcel·les que hi ha disponibles, que en aquests moments són gairebé 500. El web va rebre més de 52.000 visites l’any passat. Per això, per fer-lo encara més útil, el portal s’ha renovat, amb el suport econòmic de la Diputació de Barcelona, per fer-lo més atractiu visualment, més fàcil de consultar i per crear-ne la versió que es pugui veure de manera òptima a través de tauletes o telèfons mòbils que generen noves visites.”